

Česká zemědělská univerzita v Praze

Provozně ekonomická fakulta

Katedra práva

Bakalářská práce

Rodinné právo očima České republiky a zemí Islámu

Tereza Šumpíková

© 2014/2015 ČZU v Praze

ČESKÁ ZEMĚDĚLSKÁ UNIVERZITA V PRAZE

Katedra práva

Provozně ekonomická fakulta

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Tereza Šumpíková

Podnikání a administrativa

Název práce

Rodinné právo očima České republiky a zemí Islámu

Název anglicky

Family law through the eyes of the Czech Republic and the countries of Islam

---

Cíle práce

Porovnání (nejen) právních předpisů ČR a zemí Islámu zaměřené na rodinu, do práce budou také zahrnována práva žen v muslimském světě. V bakalářské práci budou navržena možná řešení, která by zjištěnou problematiku mohla řešit nebo částečně omezit. Hlavním cílem je tedy zaměření se na problematiku těchto států, jejich vzájemná komparace, a na základě poznatků, které budou vyhodnoceny dospět k výchozím teoretickým řešením.

Metodika

Teoretická část – Studium a analýza právních dokumentů České republiky, Koránu a právních dokumentů zemí

Islámu.

Praktická část – Rozhovory s příslušníky Islámu, odborné konzultace o Islámu, dotazníkový průzkum.

– Obsah praktické části bude zajišťován převážně v Muslimské obci v Praze.

Doporučený rozsah práce
30-40 stran

Doporučené zdroje informací

Další literatura po konzultaci s vedoucím práce.

<http://al-islam.cz/uvodni-charakteristika-islam/islam-a-muslimove-zakladni-pojmy.html>

<http://praha-muslim.cz/home.htm>

<http://www.infomuslim.cz/>

Islám – Karen Armstrongová ISBN 978-80-7391-155-3

Knihy o Koránu a Islámu vypůjčené v Muslimské obci v Praze

Korán – překlad Ivan Hrbek EAN – 9788074590801

Občanský zákoník České republiky

Předběžný termín obhajoby

2015/06 (červen)

Vedoucí práce

Ing. JUDr. Eva Daniela Cvik

Elektronicky schváleno dne 15. 9. 2014

JUDr. Jana Borská

Vedoucí katedry

Elektronicky schváleno dne 11. 11. 2014

Ing. Martin Pelikán, Ph.D.

Děkan

V Praze dne 11. 03. 2015

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že svou bakalářskou práci "Rodinné právo očima České republiky a zemí Islámu" jsem vypracovala samostatně pod vedením vedoucího bakalářské práce a s použitím odborné literatury a dalších informačních zdrojů, které jsou citovány v práci a uvedeny v seznamu literatury na konci práce. Jako autorka uvedené bakalářské práce dále prohlašuji, že jsem v souvislosti s jejím vytvořením neporušila autorská práva třetích osob.

V Praze dne 16.3.2015

Poděkování

Ráda bych touto cestou poděkovala své vedoucí JUDr. Ing. Evě Daniele Cvik za odborné vedení a příjemnou pracovní atmosféru, své rodině za jejich podporu, příteli Robertu Šmídovi za podporu a trpělivost, ženám v Islámské nadaci v Praze a na závěr také spolužačkám Monice Fišerové, Elišce Šaškové a Nikole Pokorné za vzájemnou podporu a spolupráci.

Rodinné právo očima České republiky a zemí Islámu

Family law through the eyes of the Czech Republic and the countries of Islam

Souhrn

Tato práce řeší rodinné právo. Řeší problematiku v českých rodinách bez vyznání a v muslimských rodinách. V textu jsou zahrnuty rozdíly v rodinném právu, které jsou platné pro tyto dvě skupiny. Mimo jiné je v práci zakomponováno zacházení s muslimskými ženami. Problematiku rodinného práva nelze vyřešit vzorci či pomocí vhodné metody, pouze v závěru jsou uvedena možná úsilí, která by mohla řešit danou situaci. Výzkumná část měla celkem dobré výsledky a účast byla opravdu velká, nicméně nikdy nebyla stoprocentní. Příčinou je buď málo času, nebo snaha nezapojovat se, muslimky jsou velmi ostýchavé. Výsledky a obsah této práce, mohou pomoci k většímu porozumění v různých situacích. Na základě poznatků této práce stojí za zamyšlení, zda opravdu Česká republika chce, aby nastaly dále zmíněné situace a zákony.

Summary

This dissertation is about family law. It talks about problems in czech family without religion and in muslim family. The differences, which are in text hold good for this group. Law of muslim women is composed in this dissertation. This problems is not possible solve with formula or matematics metod. In this work are just some ideas for solving problems. The part with research has a good result, but never one hundred percent. The reason is a little time or that the woman don't want participace. Results and kontent this dissertation can help with understanding in life situations. On the basis of informations in this work, Czech Republic can decide about future situations here.

Klíčová slova: Islám, Korán, Občanský zákoník, práva, ženy, právní předpisy, svatba, rozvod

Keywords: Islam, the Koran, civil code, law, women, legal regulation, wedding, divorce

Obsah

Obsah	7
Úvod	10
Cíl a metodika	12
Cíl.....	12
Metodika	12
Teoretická část.....	12
Praktická část.....	12
1 Úvod do Islámu	13
2 Islámské právo	15
3 Rodinné právo a Islám	17
3.1 Manželství.....	17
3.2 Zásnuby.....	18
3.3 Hledání budoucího partnera/ky	18
3.4 Pravidla pro návrh sňatku.....	19
3.5 Manželská smlouva.....	19
Vyřčená formule.....	19
Svědkové	20
Opatrovník nevěsty.....	20
Právo nevěsty vzít si manžela dle svého uvážení	20
3.6 Manželská práva.....	21
3.7 Vztah muže a jeho žen	22
3.8 Péče o děti	22
3.9 Tradice.....	23
Zahalování	23

Obřizka	28
4.0 Rozvod	30
4.1 Určení otcovství	31
4.2 Obvinění z nevěry	31
4.3 Osvojení potomka kojením	31
5 Rodinné právo v České republice	32
5.1 Manželství	32
5.2 Povinnosti a práva manželů	33
5.3 Majetkové právo.....	33
5.4 Rozvod	34
5.5 Péče o děti	35
5.6 Otcovství:	35
5.7 Osvojení	36
5.8 Práva a povinnosti rodičů a dětí	36
5.9 Poručenství a jiné formy osvojení.....	36
Poručenství	36
Opatrovnictví.....	37
Pěstounství.....	37
6 Praktická část	38
6.1 Saudská Arábie.....	38
Saudská Arábie (dále SA) a ženy	39
Zajímavosti o Saudské Arabii:	40
7 Analýza výsledků prováděného výzkumu	41
Srovnání žen ve věku 31-50 let.	42
Šetření založené na rozhovoru.....	47

Zamyšlení a fakta	48
8 Shrnutí výzkumu.....	50
Závěr	51
Seznam použité literatury	52
Literatura	52
Internetové zdroje.....	53
Přílohy.....	54
Příloha 1.....	55
Přesné znění rozhovoru s muslimskou ženou.....	55
Příloha 2.....	60
Odpovědi nemuslimek na otázku o Islámu	60

Seznam obrázků

Obrázek 1 Žena zahalená v hidžábu	24
Obrázek 2 Žena v čáadoru.....	25
Obrázek 3 Žena v niqábu.....	25
Obrázek 4 Ženy v burkách	26
Obrázek 5 Porovnání	26
Obrázek 6 Burkiny	27

Seznam tabulek

Tabulka 1 Celosvětová statistika ženské obřízky	29
Tabulka 2 Životní těžkosti.....	46

Seznam grafů

Graf 1 Věk dotazovaných	41
Graf 2 Rodinný stav dotazovaných.....	42
Graf 3 Počet dětí v rodině	42
Graf 4 Finanční zodpovědnost	44
Graf 5 Vzdělanost dotazovaných	44
Graf 6 Zaměstnanost dotazovaných.....	45

Úvod

Problematika rodinného práva je často brána jako samozřejmost. Lidé se dnes ani nepozastavují nad tím, co dělají. Například rozvod, manželé se rozhodnou, že už spolu nebudou, často průběh rozvodu provází hysterie a naschvály, ale někteří z nich si neuvědomují, jak moc to ubližuje dítěti, o které začíná tahanice. Záleží tedy na tom, jestli dítě mají. Pokud ne, je to pro ně o mnoho lehčí. Chci se rozvést, tak se rozvedu. Kam zmizely tradiční hodnoty rodiny? V dnešní době si lidé moc nepromýšlí své jednání, chci se nechat oddat, tak se nechám, v případě nespokojenosti se mohu zase rozvést. Oproti tomu v muslimském světě mají tradiční hodnoty rodiny velký význam. Celkově co se zrovna rozvodu týče, se muslimové a muslimky rozvádí opravdu málo. V případě rozvodu ženy, jde i o její čest a čest rodiny. Ženy se tedy rozvádí zcela výjimečně. Muži ty to mají naopak velmi jednoduché, těm stačí třikrát za sebou vyřknout jistou formuli. Ale ani jedni z nich se bez důvodu nerozvádí. Jejich rodinné hodnoty jsou natolik vysoké, že se většina se svou situací smíří. To co my považujeme za rodinný život, není ani z poloviny to, co se rovná rodinnému životu v muslimských rodinách, z hlediska vztahů mezi příbuznými. Těžko by někdo našel v zemích Islámu důchodcovské domy. Pro muslima je postarat se o své staré rodiče veliká čest. Oplácí jim tak doby, kdy sami byli ještě děti. Rodinné právo je opravdu velmi obsáhlá kapitola a je téměř nemožné zachytit všechna úskalí. Nicméně tato práce se snaží zachytit vše podstatné a důležité.

Cíl a metodika

Cíl

Cílem této práce je analýza a porovnání právních předpisů České republiky a zemí Islámu zaměřené na rodinu. Do práce jsou dále zakomponována práva žen v muslimském světě. Cílem je i zaměření se na problematiku těchto států, kde jako zástupce byla vybrána Saudská Arábie. Vyřešení těchto problémů nelze dosáhnout pomocí bakalářské práce, a tak tato práce vymezila malá úsilí, prostřednictvím kterých by mohl být pohled na danou problematiku změněn.

Metodika

Teoretická část

Teoretická část byla vypracována na základě studia a následné analýzy právních dokumentů České republiky, Koránu a dalších publikací. Pro vypracování teoretické části byly použity i některé internetové zdroje.

Praktická část

Praktickou část lze rozdělit na tři části. První část byla vypracována na základě studia, následném analýze a vytvoření výstupu informací o Saudské Arábii. Většina těchto dat byla nastudována z internetových zdrojů, kvůli malé existenci dokumentů a zdrojů. Druhou částí praktické části lze považovat výzkum, který byl proveden na základě dotazníkového šetření v Islámské nadaci v Praze a náhodného oslovení různých žen. Dotazníkové šetření proběhlo formou písemnou a elektronickou. Třetí část byla zpracována na základě řízených osobních rozhovorů s příslušníky Islámu. Pro vytvoření práce byl použit jak primární sběr dat, tak i sekundární. Celé této části předcházelo i několika hodinové pozorování.

1 Úvod do Islámu

Islám je sociální náboženství, které vzniklo v Mekce. Slovo Islám má dva významy mír a odevzdání. Znamená to tedy odevzdat se do vůle Boží. Islám se také překládá jako náboženství míru. Vznikalo v době, kdy společenská situace ohrožovala původní starý systém, kterým se řídila společnost kočovníků. Díky tomu nastala morální krize. **Muhammad** chtěl tuto krizi vyřešit, ale věděl, že návrat ke starému systému není možný. Díky tomu je Muhammadova etika spíše „praktickou morálkou“. Je vytvořená na základě společné víry oproti staré, která se omezovala hranicemi jednoho kmene. Díky tomu je také rozvinuta individualita, protože každý je sám za sebe zodpovědný před Bohem (Bůh=Alláh). Islám tedy našel velmi úspěšné řešení, jak podpořit vztah jednotlivců vůči bližním, ale i vůči Bohu. Toto řešení mu přineslo úspěchy nejen v Arábii, ale i v okolních zemích, kam se islám rozšířil.

Již zmíněný Muhammad je tzv. posel Boží. Narodil se roku 570 v Mekce. Staral se o něj strýc Qurajš, protože o oba rodiče přišel. Otec zemřel před narozením, matka když bylo Muhammadovi 6 let. Už jako mladý byl považován za štědrého, upřímného a pravdomluvného. Díky tomu byl u lidí oblíbený a často vyhledáván jako soudce k lidským sporům. Muhammad je historiky uváděn jako klidný a hloubavý. Nelíbila se mu zkažená společnost, ve které žil, a tak čas od času meditoval v malé jeskyni na hoře Džabal an-Núr u Mekky. Muhammad je považován za posla Božího, protože obdržel první zjevení od Alláha přes anděla Gabriela. Zjevení od Alláha se mu dostalo, když mu bylo 40 let a potom pokračovalo dalších 23let – to dnes známe jako **Korán**. Hlásáním slova, která mu předal Gabriel a šíření pravdy od Alláha se stal spolu se skupinou svých stoupenců terčem pronásledování. Jeho skupina se ponořila do učení islámu, aby jej mohli šířit dále, ale tím se vše ještě zhoršilo. Proto byli nuceni a Alláhovým zjevením podpořeni v roce 622 emigrovat z Mekky. Usídlili se 420 km od Mekky v Medíně, aby zde mohli šířit zjevené slovo – zde také započal islámský letopočet. Po dlouhých letech se Muhammad se svojí skupinou vrátil do Mekky a odpustil svým odpůrcům a pronásledovatelům. Následně je vyzval, aby pro ně byl islám jejich vírou. Nutno říci, že jeho vliv byl opravdu velký. Zemřel sice v 63 letech, ale v té době už skoro celý Arabský poloostrov považoval islám za své náboženství a během dalších let se velice rozšířil a to na západ – až do Španělska a na východ – do Číny. V současné době jsou muslimové součástí každého kontinentu.

Korán je velmi důležitou součástí tohoto náboženství. Je to svaté písmo muslimů a je sestaven sbírkou textů, přednášených Muhammadem v průběhu více než dvaceti let jeho prorocké činnosti a Muhammedem považovaných za zjevení boží. O jeho vzniku bylo napsáno výše. Je pramen ke všemu, v co muslimové věří a čím se řídí. Korán je kniha, která jim dává odpovědi ke všemu, co potřebují vědět. Je také silným zdrojem, co se týče práva. Kniha je rozdělena na 114 kapitol, které jsou nazvány slovem súry. Súry jsou různě dlouhé, nejmenší z nich má pouze 3 verše a nejdelší 286 veršů, dohromady má 6342 veršů. Počet veršů ale neukazuje jejich pravou délku. Starší súry mají opravdu krátké verše, ale v těch pozdějších má jeden verš 10-15 řádků. Jednotlivé súry jsou oddělovány záhlavími. Tato kniha je rozdělena do čtyř částí – první mekkánské období, druhé mekkánské období, třetí mekkánské období a medínské období. Jednotlivé súry jsou rozřazeny v jednotlivých částech dle svého vzniku. Korán je svatou knihou muslimů.

Dalším velmi důležitým bodem v islámu je sunna. Je to takzvaná prorokova (Muhammadova) tradice. V této tradici jsou obsaženy jeho promluvy a chování v určitých situacích. Muslimové jsou povinni ji následovat, protože je Sunna cestou proroka, protože Bůh zanechal v Koránu: „Věřící, poslouchejte Alláha a poslouchejte proroka“. Pasáže v Sunně přibližují požadavky Koránu. Věřit v sunnu je základ Islámu.¹

---

¹ HRBEK, Ivan, *Korán*, 2012 Československý spisovatel s.r.o., ISBN 978-80-7459-080-1

2 Islámské právo

Islámské právo známé jako šaría neboli cesta k následování. Právo šaría je založeno na božích zjeveních a božích příkazech. Jedná se tedy o právo náboženské. Islámské právo bylo založeno na základě ustanovení vůdců náboženských škol. Vůdci byli většinou pouhými obchodníky, kteří se prosazovali svou nezávislostí na vládě. Příkladem je známí Abu Hanifa, který nepřijal možnost stát se nejvyšším soudcem říše a nechal se raději mučit a uvěznit, než by se vzdal svého přesvědčení a byla by ztracena jeho nezávislost. Islámské právo je téměř nezměnitelné. Konzervativní právníci z řad muslimů dokonce tvrdí, že lze nalézt v textech islámského práva řešení na kterýkoliv problém současnosti.

Islámské právo je rozděleno do čtyř částí a to náboženské právo – Ibadat, osobní právo-Munakhat, civilní právo-Muamalat a trestní právo-Ukubat. Prameny islámského práva mají podle nadřazenosti své pořadí. Prvním a nejdůležitějším pramenem je tedy již zmíněný Korán, který obsahuje veškerá pravidla lidského chování, která určil Alláh. Koriguje společenský a náboženský život muslimů. Jsou to pravidla, která jsou chápána jako nejvyšší normy, a cokoli vychází z dalších zdrojů, musí být v souladu s Koránem. Pravidla jsou odvozována z veršů Koránů alimy – muslimští učenci, kteří jsou pověřeni touto prací vykonávat.

Druhým neméně důležitým pramenem je Sunna. Nepředstavuje sice Zjevení nicméně je inspirovaná Bohem a tudíž posvátná. Je brána jako doplněk Koránu nebo interpretuje jeho texty, tím je velmi důležitým pramenem islámského práva. Po Muhammadově smrti docházelo k rozporům mezi Koránem a Sunnou, a tak se rozhodovali buď na základě ijmy nebo qiyasu. Ty se později staly dalšími prameny práva.

Ijma je tedy souhlas rozsudku muslimských učenců v nějaké konkrétní kauze a je třetím pramenem. Většinou se Ijma využívá, pokud není situace jasná ani podle Koránu ani podle Sunny. Pro její aplikaci se musí splnit tři základní podmínky. První podmínka je účast přiměřeného počtu právníků, druhá podmínka je, že se tyto právníci musí shodnout na výkladu a to bez ohledu na věk, společenství a znalosti, třetí a poslední podmínkou je, že se právníci musí vyjádřit otevřeně a jasně.

Čtvrtým pramenem islámského práva je Ijtihad. Jde o snahu právníků sestavit zákonné pravidlo na základě podkladů nalezených v Koránu nebo Sunně, odkud musí být všechna pravidla odvozena. Je za přesně stanovených podmínek přístupný všem právníkům.

Posledním pramenem je již zmínění Qiyas což je rozsudek, který byl vydaný v novém případě. Znamená to tedy, že je aplikováno řešení, které je citováno v Koránu nebo Sunně, na určitý případ, který je podobný tomu citovanému.

Existují ještě doplňkové prameny al-urf, al-istislah, al-istihsan.

Islámské právo je považováno za velký třetí světový právní systém. Jeho působení se však omezuje jen na určitá území.²

---

² HRBEK, Ivan, *Korán*, 2012 Československý spisovatel s.r.o., ISBN 978-80-7459-080-1

POTMĚŠIL, Jan, *Šaría - Úvod do islámského práva*, 2012 Grada Publishing a.s., ISBN 978-80-247-4379-0

3 Rodinné právo a Islám

Část práce s názvem *Rodinné právo a Islám*, bude věnována hlavně pozornosti manželství a všech jeho sounáležitostí. Jde o to definovat, jak to chodí v islámském právu. Kapitola bude tedy rozčleněna na několik hlavních částí a to manželství, rozvod a péče o děti. Rodinné právo, jak je již výše zmíněno, vyplývá z tradičního islámského práva „šaría“, které je podloženo zejména Koránem a Sunnou.

3.1 Manželství

Právní základ pro manželství jsou verše koránu, které říkají, například vezměte si za manželku takovou, která je vám příjemná, vezměte si jí pro to, aby vaše počty vzrostly.

Šaría přesně říká, kdo se s kým může nechat oddat a určuje přesně jak se co má stát. Pokud tak dotyčný neučí, znamená to, že nejedná v souladu se šariou, tudíž ani v souladu s Koránem. Dle šarii kdo by se měl nechat oddat:

1. Muži, kteří se kvůli své sexuální touze potřebují oženit a mají dost peněz na to, aby zaplatili nevěstě věno, oblečení po dobu probíhání svatebních oslav a na výdaje jednoho dne, měl by tak učinit. Bude ochráněno jeho náboženství. Pokud muž nemá dostatek peněz na zaplacení těchto položek, a přesto se potřebuje oženit z již zmíněných důvodů, neměl by tak činit. Měl by své sexuální touhy potlačit držením půstu. Pokud je nepotlačí, měl by se oženit a na dané výlohy si půjčit peníze. Druhou možností je, že nevěsta přistoupí na to, že jí muž bude věno dlužit.
2. Je nepřijatelné, aby se oženil někdo, kdo se oženit nepotřebuje, to znamená, že nemá žádné touhy, má fyzické nedostatky nebo z dalších důvodů, když nemá peníze na zaplacení zmíněných výloh. Manželství není přípustné ani pro muže, kteří sice mají dost peněz, ale jeho věk je velmi vysoký nebo trpí chronickou nemocí. Je pro něj vznešenější obrátit se na víru.
3. Pokud se potřebuje vdát žena, měla by tak učinit. Pokud necítí žádné potřeby, je pro ni nepřijatelné uzavřít sňatek. Ovšem žena potřebuje buď manžela, nebo příbuzného mužského pohlaví, za kterého se nemůže provdat (upřesněno dále), aby mohla například cestovat.

4. Nevěsta by měla být panna, někdy může být výjimka, pokud ještě nebyla vdaná a je plodná. Existuje i určitý seznam toho, jaká by měla nevěsta být, a to v následujícím pořadí: zbožná (největší přednost, zbožná myšleno muslinka), inteligentní, dobrý charakter a stav, plodná, pocházet z dobré rodiny, být panna, být krásná, další důležité zájmy.

3.2 Zásnuby

Zásnuby jsou upraveny Sunnou zásnub, která říká, že by opatrovník měl své svěřenkyně nabízet pouze poutivým mužům. Má také 3 části, které by měly být splněny. První je chránit své náboženství, protože člověk bude odměněn, pouze když bude konat poslušnost vůči Alláhovi, to znamená buď mít zbožného syna, nebo zůstat cudný. Druhá je, že manželská smlouva bude uzavřena v mešitě a poslední částí je, že sňatek bude uskutečněn v pátek, prvního dne v měsíci Shawwal.

3.3 Hledání budoucího partnera/ky

Muž, který se chce oženit má podle sunny právo vidět její ruce a obličej. V tomto případě ruce značí pevnost těla a obličej krásu. Než se zasnoubí, muž má právo se na ženu dívat, kolikrát chce, i když si to ona nepřeje – zde stačí souhlas zákonodárce. Dělá se to z důvodu, aby muž nemusel později litovat svého rozhodnutí. Pokud se nemůže na ženu podívat sám, může poslat nějakou schopnou ženu, která ji prohlédne sama a popíše ji pak muži. Je zřejmé, že v tomto případě bude prohlídka intenzivnější, protože žena si jistě všimne více věcí než muž.

Na to navazuje další část a tj. dívání se na opačné pohlaví. Zde je to velmi striktně specifikováno.

Muži se nesmí dívat na žádnou ženu, která buď není jeho, nebo není z jeho příbuzných, které si nemůže vzít. Z toho vyplývá, že se může dívat na ženy, které jsou jeho příbuzné, a nemůže si je vzít, až na výjimku kterou tvoří část od kolen k oblasti pupíku. Pokud ale muž zůstane sám se ženou, kterou si vzít může, dopouští se nezákonné činnosti. Řešením je, pokud je přítomna další žena. V tom případě se neděje nic špatného. Na svou ženu se ale může dívat i včetně nahoty, přestože je nepřijatelné, aby opačná pohlaví spatřila genitálie toho druhého.

Pro ženy platí stejná omezení jako u opačného pohlaví, tj. smí se dívat pouze na muže, které si nemůže vzít. Pro ženy je nezákonné, aby se při pobytu mimo dům pohybovaly nezahalené. Žena nesmí ukazovat žádnou část svého těla dospívajícím chlapcům nebo nemuslimským ženám.

Pro obě pohlaví jsou jisté výjimky například na různých jednáních.

Tam, kde je dívání nezákonné, je i dotýkání nezákonné.

Problematika dotýkání se a dívání je úzce spjata i s lékařským ošetřením. Lékařům je samozřejmě obojí dovoleno dle vážnosti vyšetření či zranění. Existuje i pořadí v jakém je přijatelný výběr lékaře. Pokud jde o muslimskou ženu, která potřebuje lékaře, je na prvním místě muslimská lékařka, pokud není k dispozici, může ženu vyšetřit nemuslimská lékařka, dále pak muslimský lékař a v posledním případě nemuslimský muž. V posledních dvou případech musí být přítomen manžel, či příbuzný ženy. Stejně tak to platí u opačného pohlaví. Stejná pohlaví mají vždy přednost před stejným náboženstvím.

3.4 Pravidla pro návrh sňatku

Je nepřijatelné a tedy i nezákonné, aby muž navrhl ženě sňatek, pokud je v takzvané čekací době, protože během této doby je stále považována za manželku. Čekací doba může být buď nedokončený rozvod, dokončený rozvod, propuštění manžela za úplatu nebo období po smrti manžela. Je to povoleno pouze v případě, že manžel nemá vládu nad svou ženou. Dále je nezákonné navrhnout manželství, pokud již byl navrhnout někým jiným, pokud by s tím první návrhovátelem sám nesouhlasil. V případě, že návrh nebyl otevřeně přijat a muž tedy neví, zda je zasnoubená nebo ne, může ženě učinit návrh.

3.5 Manželská smlouva

Manželská smlouva má pět základních částí, kterými jsou: vyřčené formule, svědkové, opatrovník nevěsty, ženich, nevěsta.

Vyřčená formule

Skládá se z nabídky opatrovníka a přijetí nabídky ženichem. Platí zde podmínky jako u platného prodeje. Formule je platná v případě že opatrovník přímo říká: „Vdávám tě“ a ženich „Beru si jí“.

Svědkové

Manželství bude platné, pokud budou přítomni dva svědkové, oba mužského pohlaví. Muži musí mít zdravý sluch, zrak, rozumí jazyku, ve kterém je smlouva uzavřena, jsou poctiví a jsou to muslimové.

Opatrovník nevěsty

Žena se sama provdat nemůže, proto má opatrovníka, kterým je muž, právně zodpovědný, je samozřejmě muslim, poctivý a soudný. Pokud takového nevěsta nemá, může nevěsta poprosit muslima, který je kvalifikován jako islámský soudce, aby se vydával za jejího opatrovníka a provdal ji.

Pořadí opatrovnictví nevěsty. Svobodná žena musí mít svého opatrovníka, který jí může provdat. Právo být jejím opatrovníkem platí v následujícím pořadí: otec, otcův otec, bratr, bratrův syn, otcův bratr, syn bratra jejího otce a dál, a ještě islámský úředník.

Právo nevěsty vzít si manžela dle svého uvážení

Když svobodná žena požádá o provdání za vhodného partnera, tím, že opatrovníkovi řekne, aby jí provdal, opatrovník jí musí provdat bez ohledu na to, jestli je panna nebo zletilá. Pokud jí opatrovník odmítne provdat, islámský úředník jí za tohoto ženicha provdá, dále pokud je opatrovník dále od domova než 50 mil. nebo je vykonává svou svatou pouť. Existují dva druhy opatrovníků. První druh opatrovníka může přinutit své panenské svěřenkyně, aby se provdaly, i bez jejího souhlasu. Ti druzí ji nemohou přinutit, musí jim dát svůj souhlas. Pokud je panna, mohou ji provdat i bez jejího svolení, ovšem velmi se doporučuje o její povolení požádat. Mlčení panny je bráno jako souhlas. Pokud žena panna není, je pouze na ní, zda se provdá, zde je nutný její souhlas.

Opatrovníci mohou své svěřenkyně provdat za vhodného manžela, který je také zvláště definován. Mělo by to bráno jako doporučení a chránit tak ženu. Vhodnost manžela je založena na pokrevní linii, jeho povolání, tělesného zdraví a víry.

3.6 Manželská práva

1. Povinnosti ženy – musí svému muži umožnit pohlavní styk, pokud ji o to poprosí, pokud jsou doma, pokud je žena fyzicky schopná mít pohlavní styk a další přidané podmínky, například nezaplacené věno apod. Pokud by styk poškodil její zdraví či jí způsobil poranění, není povinná svému muži vyhovět.
2. Právo žena na pohlavní styk – žena by měla mít nárok na pohlavní styk každé 4 dny, protože muž může mít čtyři ženy. Nicméně by se s ní měl milovat tak často, aby zůstala cudná, protože to je jedna z povinností manžela.
3. Svatební noc – při prvním společném styku, by měl muž vzít pramen vlasů své ženy a požádat o požehnání.
4. Práva manžela – muž si může svou ženu užívat celou, avšak způsobem, který jí nijak fyzicky neporaní. Anální styk je naprosto nepřijatelný (pozn. Bohužel jsou případy, ve kterých se praktikuje a vzhledem k surovosti, jsou ženy často zmrazeny a mají trvalé následky). Manžel má právo brát svou ženu sebou na cesty.
5. Antikoncepce – platí pouze u mužů, kteří mohou provádět tzv. přerušovanou soulož, ale je lepší pokud takto nečiní. Bývá to bráno jako bránění rozmnožování
6. Manžel může trvat na svých nárocích například, aby žena vykonávala očistné rituály po období menstruace.

Další důležitou součástí jsou ti, kteří se za sebe nesmějí provdat, což přiblíží výše zmíněné. Příbuzní, kteří se za sebe nemohou provdat, jsou tzv. mahram

Muž si nikdy nesmí vzít: matku, babičku, dcery, dcery svých dětí atd., sestry, dcery bratrů nebo sester, dcery jejich dětí a tak dále, matčiny sestry, sestry babiček, otcovy sestry, dědovy sestry, matku své ženy, ženy svého otce, děda, ženy svých dětí, děti jejich dětí a tak dále. Muž si také nesmí vzít současně ženu a její sestru, ženu a sestru jejího otce, ženu a sestru její matky. Pro muslimského muže také striktně platí, že si nesmí vzít zoroastriánskou ženu, modloslužebnici, odpadlici od islámu (pokud konvertovala), ženu, kde první rodič je Křesťan nebo Žid a druhý zoroastriánec. Muslimský muž si nemůže vzít ženu, která není Židovka, křesťanka nebo muslimka.

Žena si nikdy nesmí vzít: otce, děda, syna, jeho syna, syna své dcery, bratra, otcova bratra, matčina bratra (znamená bratra žádného ženského či mužského předka), bratrova syna,

syna své sestry, manžela své matky, babičky, manžela své dcery nebo jiného ženského potomka, otce svého manžela, děda, manželova syna a potomky. Žena si nikdy nesmí vzít nemuslimského muže.

Muž vyplácí ženě věno, to musí muž ženě zaplatit ať už penězi nebo majetkem, aby si jí mohl vzít. Hodnota věna je určována podle ceny podobných žen té konkrétní nevěstě. Př. pokud je panna, pokud je mladá atd.

3.7 Vztah muže a jeho žen

Pokud má muž více žen, je povinen rozdělit svůj čas spravedlivě mezi všechny. Musí také být schopen všechny ženy uživit a všem zajistit stejný komfort. Pokud s tím ženy nesouhlasí, nesmí je ubytovat na stejném místě.

Manžel má právo ženě zakázat opouštění domu. Výjimky opouštění domu tvoří chodit se vzdělávat ve svatém zákonu, návštěva přítelkyně nebo nákup ve městě. Nikdy nesmí sama mimo město, to může pouze za doprovodu manžela nebo příbuzného, kterého si nemůže vzít. Může se ale stát, že muž zakáže ženě opustit dům úplně, ovšem měl by učinit výjimku navštívit příbuzné, pokud se stane úmrtí v rodině. Muž má také povinnost ženu finančně podporovat a zajistit jí jídlo na každý den. Dále je povinen jí zajistit všechny potřebné věci, které by žena měla mít, je totiž jeho povinností ženu živit, protože žena pracovat nesmí, její místo je doma. Musí jí tedy poskytnout prostředky na osobní hygienu, kosmetiku, léky, oblečení. Existuje také jisté pořadí, pokud muž nemá dostatek peněz pro celou rodinu, kdo má před kým přednost. Určené pořadí je specifikované v šaría. Rodiče a děti mají vyživovací povinnost vůči své rodině.

3.8 Péče o děti

Je jednáno v souladu se zájmy dítěte. Jde o to, aby dítě bylo v bezpečí, mělo zajištěnou bezpečnou a milující péči. Právo na dítě má také své pořadí a to následovně: matka, matky matka a dále v generační linii, otec, otcova matka, matka otcovy matky a dále, otcův otec, matka otcova otce a dále, sestra, bratr a tak to jde dále. Podrobný seznam je zapsán v šarii.

Opatrovníkem dítěte se může stát osoba, která je poctivá, přičetná a v případě muslimského dítěte, musí být opatrovníkem muslim. Děti nesmí být ani dávány do jeslí nemuslimů.

Žena ztrácí právo na své dítě v případě, že se znova vdá. V takovém případě je brán ohled na to, že bude muset vykonávat povinnosti novomanželů a neměla by tak čas na výchovu. V takovém případě přechází dítě k dalšímu na seznamu. Když dítě dovrší věku mezi sedmým a osmým rokem, pokud jde o chlapce, může si vybrat, se kterým z rodičů chce zůstat. Ale i když si chlapec vybere matku, bude den trávit s otcem, aby ho mohl učit a vychovávat.

Na rozdíl od České republiky nemá islámské právo tolik specifík ohledně dětí a péče o ně. Občas se stává, že se tyto předpisy ohledně péče o děti, trochu liší. Může to být dáno určitým územím, či jiným kmenem. V některých zaostalejších kmenech, které ještě nejsou tolik civilizované, první dítě syna připadá jeho matce, aby se o ni mohlo starat. Například obstarávat vodu, nákupy, dřevo a další.³

3.9 Tradice

Tradice hrají velmi významnou roli v islámském právu. Některé budou dále popsány. Jsou to tradice pro lidi žijící mimo muslimskou kulturu, téměř nepochopitelné, ale i pro některé muslimy. Některé z nich však souvisejí i s mrzačením žen.

Zahalování

Nejnámější tradicí je, že pokud žena dostala svou první menstruaci, je povinna zahalovat se. Do té doby je pořád považována za dítě a zahalovat se nemusí. Zahalování jako takové vyžaduje Korán z důvodu toho, aby ženy byly ušetřeny pozornosti ostatních mužů. Mělo by je to chránit před napadením apod. Žena se zahaluje proto, aby skryla své půvaby, ty jsou určeny manželovi. Důležité je, aby si ženy vyjma těla zahalovaly hlavně vlasy, to je dalo by se říci povinné. Existuje několik typů zahalování. Zde jsou uvedeny čtyři

---

³Hrbek Ivan, *Korán*, 2012 Československý spisovatel s.r.o., ISBN 978-80-7459-080-1

Potměšil Jan, *Šaría - Úvod do islámského práva*, 2012 Grada Publishing a.s., ISBN 978-80-247-4379-0

Warner Bill, *Právo šaría pro nemuslimy*, 2014 Center for the Study of Political Islam, ISBN 978-80-263-0765-5

nejznámější typy. Prvním typem je tzv. *hidžáb*, který ženám zahaluje vlasy, ale i krk a poprsí. Hidžáb je povinné nosit hlavně v mešitách, ale jsou i země, kde je to ze zákona povinné – Saudská Arábie, Irák a Afghánistán.

Obrázek 1 Žena zahalená v hidžábu

Zdroj: http://www.lidovky.cz/muslimske-divky-nemohly-nosit-hidzab-tak-ze-skoly-v-praze-odesly-phx-/zpravy_domov.aspx?c=A131108_210659_ln_domov_sk

Dalším typem zahalení je oděv tzv. *čádor*. Nosí se hlavně v Iránu, ale je tam povinný je pouze při vstupu do mešity. Žena má v čádoru taktéž odhalený obličej, ale zbytek těla zakrývá dlouhý, splývavý oděv – čádor.

Obrázek 2 Žena v čádoru

Zdroj: <http://g.cz/5-zpusobu-zahalovani-muslimskych-zen>

Třetím nejznámějším typem je *niqáb*. Šátek, který zahaluje celou postavu od hlavy k patě vyjma očí. Tvrzení o tom zda je to povinné nebo ne se liší. Někdo tvrdí, že ano, někdo že je to pouze chvályhodné. Nejčastěji se nosí v Kuvajtu, Saudské Arábii a Kataru.

Obrázek 3 Žena v niqábu

Zdroj: <http://www.theguardian.com/law/2013/sep/16/judge-to-decide-defendant-niqab>

Čtvrtým typem je *burka*. Ta je považována za extrém. Jde o typ výkladu Islámu. Například v Saudské Arábii a v Íráku je povinná. Jde o zahalení celého těla. Celé tělo je zahaleno do dlouhého oděvu. Šátek, který zakrývá hlavu, má v úrovni obličeje nebo očí síťku, aby žena viděla. Žena tedy vidí, ale ostatní nespatří ani kousek jejího těla.

Obrázek 4 Ženy v burkách

Zdroj: <http://www.ibtimes.co.uk/saudi-arabia-gold-jewellery-shops-will-close-down-if-women-allowed-work-them-says-expert-1472407>

Zde je ještě konečné porovnání.

Obrázek 5 Porovnání

Zdroj: <http://www.cestomila.cz/info/tema-zakaz-burek>

Existují ještě další méně známé typy zahalování, jako jsou například *abáje*, *chilmár*, *džilbáb*, *šailla*, *šalvár*, *al-amira*.

Velkou zajímavostí jsou pak plavky nazývané *burkiny*. Pouze v těchto plavkách se žena smí koupat na veřejnosti. Látka, ze které jsou, je přizpůsobena tak, aby byly rychleschnoucí.

Obrázek 6 Burkiny

Zdroj: <http://www.vetements-femme-voilee.fr/en/maillots-de-bain-burkini-imprimes/11-burkini-turquoise-drape-turquoise.html>

V období prvního cyklu se tedy mění z dítěte v ženu. Po prvním cyklu je připravená být manželkou a rodiče ji mohou provdat. Bohužel věk těchto dívek se často pohybuje kolem 10-12 let. Ve spoustě zemí se proti dětským nevěstám bojuje a zákony to neschvalují, ale přesto se to děje. Následky svatební noci jsou pro ně často tragické. Některé na následky umírají. S tím souvisí další tradice zvaná obřízka, o které bude zmínka dále. Ve velmi chudých zemích jako je například Jemen, jsou dívky z důvodu chudoby prodávány ještě dříve, než se stanou ženou. Rodiny jsou velmi chudé, a tak vidina velkého věna za nevěstu, je pro rodiče příhodnější a často tak prodají své malé dcery (i třeba 8 let), aby dostali věno a mohli z něj živit rodinu. Očima vzdělaných lidí jsou tyto podmínky nepřijatelné, protože žádná dívka například ve 12-ti letech není připravena být matkou. Její tělo prochází vývojem, je to také ještě dítě. Bohužel tato kultura věří více tradicím než vědě. Samozřejmě to neplatí ve všech zemích. Často jsou hlavními ukazateli tohoto chování životní situace rodiny, ale také vzdělání. Tradice se velmi liší například na venkově, ve městě, záleží také na zemi. Muslimové, kteří žijí mimo státy Islámu, často od některých tradic upouští. Lze říci, že to může být i z důvodů přísnějších zákonů. Hodně muslimů žije v evropských zemích, kde je například přísně stanovená hranice pro sňatek.

Obřízka

S tím souvisí další tradice již zmíněná a tou je **obřízka**. Je to velmi diskutované téma, a dnešní době se daří tuto činnost pomalými kroky usměrňovat. Civilizovanější a vzdělanější muslimové už tento obřad moc nevykonávají, ale jsou muslimové, kteří na této tradici trvají. Tradiční praktika je prý **Koránem zakázaná**, ale přesto se děje. Tradice je vykonávána pouze v některých státech a nejčastěji je prováděná na vesnicích, kde chybí vzdělání. Lidé těmito tradicemi žijí po několik generací. Už čtyři tisíce let africká kultura takto mrzačí své ženy, protože věří, že to Korán přikazuje (většinou se tyto praktiky dějí v muslimských zemích). **Ale v Koránu nic takového není**. Ve městech se tato tradice většinou už moc nepraktikuje, ale najdou se i vzdělaní lidé, kteří věří, že je to správné. Obřízku vyžadují především muži, kteří chtějí mít kontrolu nad ženou, ale také matky, které se bojí, že své dcery neprovdají bez obřezání. Lze ji srovnat s tím, že lidé ze Západu posílají své děti do nejlepších škol, aby jim zajistili nejlepší příležitosti, stejně tak chápou rodiče tuto praktiku. Vykonávání obřízky tedy nemá žádný opodstatněný důvod, jde pouze o pověru a nevědomost nevzdělaných lidí. Teď už k samotnému provádění. Pokud je obřízka vykonána, znamená to, že žena je čistá a bude čistá až do svatební noci. Manžel si tak může být jistý ohledně své novomanželky, znamená to, že si může být jist, že je panna. Ovšem bolest a utrpení, které ženám přináší je nepopsatelné. Při obřízce jsou dívky povzbuzovány ženami, že jde o velmi důležitý akt a dávají těmto dívkám sílu. Čas vykonání obřízky se může lišit tradicemi území. Může být vykonána, pokud je dívka malá, klidně 4 roky nebo dívkám před svatbou. Většinou je vykonávána venkovskými porodními bábami nebo nějakými ženami, které mají v této činnosti praxi. Co to tedy samotná obřízka je? Existují tři druhy obřízky. První je takzvaná infibulace, při ní dochází k oddělení celé vnější části ženských pohlavních orgánů. Jsou jí odstraněny malé pysky, velké pysky i klitoris. Většinou dochází k oddělení za pomoci obyčejné žiletky, ale také břitvami, noži nůžkami, kusem skla nebo ostrým kamenem. Žena je během tohoto zákroku zcela při smyslech, žádná anestezie není poskytnuta. Po odříznutí vnějších genitálií je ženě rána sešita tvrdou tlustou nití, či provázkem. Infibulace může mít (často má) děsivé následky, kterými jsou šok, poškození konečníku, otrava krve, HIV, infekce, poškození močové trubice, tetanus, žloutenka typ B, infekce měchýře a další. Dlouhodobými následky jsou pak chronické nebo občasné infekce močového systému nebo pánve, které vedou k cystám, neplodnosti, hromadění menstruační krve v podbřišku a další. Nejhorším následkem, který

mívá žena po depresi, je smrt. Právě infibulaci podstupuje 80% žen a dívek v Somálsku. V jednom známém případě a určitě není jediný, byla dívka rána sešita místo nitě, obrovskými trny ze stromu. Dívčkám jsou po tomto činu nohy svazovány k sobě, aby vše srostlo, a jsou jim dělány léčivé zábaly. Druhým typem je, že se odřízne „pouze“ vršek klitoris – to má za následky, že žena většinou nemůže celý život cítit rozkoš.

Třetí typ – zde je odstraněn klitoris a malé stydké pysky. Bohužel jsou po těchto „tradičních zákrocích“ četná úmrtí. Dívčkám se do ran dostávají infekce, které mají smrtelné následky, nebo mohou i vykrváct. Pokud ale přežijí tento akt, nemají vyhráno. Dívčkám často zůstává jen malý otvor na vykonávání potřeby. Po provdání dívky ale následuje svatební noc, kdy dívky velmi trpí protože, jsou většinou při pohlavním styku roztrhnuty. V dalším případě má muž právo je o svatební noci „otevřít“ – to znamená, že je mohou pomocí žiletky rozříznout v oblasti genitálií a pak teprve vykonat pohlavní styk. Dívky tak mohou bez pomoci vykrváct, případně s dlouhým hojením zůstávají znetvořené, a pokud přežijí i toto období, může se stát, že nepřežijí porod. Obřízka během porodu představuje opravdu velký problém. Bez lékařské pomoci, žena většinou vykrváčí. V případě infibulace, je žena znovu zcela zašita. Dobrovolné mrzačení nechávají rodiče páchat na svých dcerách celá staletí a bohužel se to děje stále. I v dnešní době se tyto rituály vykonávají.

Nakonec je zde malá statistika provádění praktiky, která vyplývá z odhadů OSN, WHO:

Tabulka 1 Celosvětová statistika ženské obřízky

Současný stav	28 afrických zemí
Kolik žen tuto praktiku podstoupilo	130 miliónů dívek a žen
Předpověď na každý rok	2 – 3 milióny
Denně	6000- 8000 dívek

Zdroj: vlastní zpracování, podklady <http://www.who.int/en/>

Obřízka se stále praktikuje ve 28 afrických zemí. Denně jí podstoupí 6000 až 8000 dívek či žen, to je 2 až 3 milióny ročně. Současné číslo obřezaných žen a dívek je odhadování na 130 miliónů.⁴

4.0 Rozvod

Rozvod může být vykonán, pokud 5 daných náležitostí a to vyslovenou formou, ženu, toho, kdo rozvod vykoná, úmysl a osobu, která ho vykoná, tj. manžel.

Rozvod je platný pokud ho vykoná muž, který je manželem, již dosáhl puberty a je příčetný. Naopak rozvod není platný, pokud o něj požádá dítě, nebo osoba nepřičetná, nebo osoba, která byla k tomuto aktu nucena díky vyhrožování.

Svobodný muž může rozvést třikrát. Poté lze jen propustit manželku v dobré vůli. Stačí, aby muž řekl, jsi rozvedená, to znamená, že byl rozvod vykonán. Žena může být rozvedena, pokud třikrát zopakuje svému muži, že chce být rozvedená. Ve skutečnosti to ale pro ženy není takto jednoduché, a rozvod pro ně představuje velký problém. Malému procentu žen se to skutečně podaří a spousta žen, se rozvodu raději vzdá, když ví, jaké následky by jí mohli čekat. Existují také specifika ohledně znovupřijetí, která jsou v sekci rozvod v šaríe. Následuje pak ženino čekací období. Tj. období, ve kterém čeká, jestli není těhotná, případně doba, kdy oplakává svého muže, když došlo ke smrti. Je to období před tím, než se žena může znovu vdát. Během této doby musí žena zůstat doma.

V případě rozvodu, žena zůstává na milost a nemilost své rodiny. Muž totiž nemá žádnou povinnost postarat se o tuto ženu. Pokud ji rodina přijme zpět, představuje to pro ženu čest a novou šanci na nový život, znovu se vdát. Může se ale stát, že se jí rodina neujme, protože se bojí o čest rodiny a o dobrou pověst. Na ženu v takovém případě může být pohlíženo jako na špatnou manželku. Ženy nepřijaté vlastní rodinou končí často jako žebračky nebo prostitutky, protože zaměstnání vykonávat nemohou a nikdo se o ně nepostarává. Ženy v takovém případě ztrácí svá práva, protože nemají žádného muže, ani toho, za kterého se nemůžou provdat. Konec těchto žen je velmi smutný.

---

⁴ DIRIE, Waris a Cathleen Millerová, *Květ pouště*, 2010 Euromedia Group, k.s. – Ikar, ISBN 978-80-249-1358-2

Atllanka [online],[cit. 2015-03-13]. Dostupné z: <http://www.atllanka.net/>

4.1 Určení otcovství

Otec dítěte je manžel ženy, která dítě porodila. Dítě muselo být narozeno minimálně v šesti měsících od uzavření manželství nebo se narodilo v období do 4 let po posledním pohlavním styku manželů, a pokud je manželovi více než 9 a půl roku. Tyto podmínky jsou stanoveny kvůli ochraně dítěte.

4.2 Obvinění z nevěry

Obvinit ženu přímo z cizoložství je velmi závažné. Ženu může veřejně proklít osoba, která je příčetná, dělá to dobrovolně, dosáhla puberty a za předpokladu, že ta žena je jeho. Proklením se tak může vyhnout trestu, pokud by toto obvinění bylo nepravdivé. Může být potrestán, pokud je jeho žena právně nevinná cizoložnice – nepřiznala se, nejsou k dispozici čtyři svědkové. Pokud je její cizoložství právně potvrzeno, nemá muž právo ji proklít. Právně potvrzené je pouze tehdy, jsou-li čtyři svědci, kteří tuto ženu viděli při cizoložství a viděli mužské genitálie v jejích. Zde popsané prokletí a veřejné prokletí je blíže specifikováno v sekci rozvod v šaríe.

4.3 Osvojení potomka kojením

Žena si může osvojit dítě, které kojí. Znamená to, že mléko pochází od dívky, která je starší 9 let a kojenému dítěti je méně než dva roky. V takovém případě si později nemůže vzít jeho potomky. V této situaci se žena stává matkou tohoto dítěte, a pokud je dítě kojeno mlékem, které má žena z důvodu těhotenství, stává se toto dítě i dítětem jejího manžela. V tomto případě platí pravidla sňatku již zmíněné.

Kapitolou *Osvojení potomka kojením* je uzavřeno rodinné právo v Islámu v jeho třech nejdůležitějších částech, kterými byly manželství, péče o děti a rozvod.⁵

---

⁵ HRBEK, Ivan, *Korán*, 2012 Československý spisovatel s.r.o., ISBN 978-80-7459-080-1

POTMĚŠIL, Jan, *Šaría - Úvod do islámského práva*, 2012 Grada Publishing a.s., ISBN 978-80-247-4379-0

WARMER Bill, *Právo šaría pro nemuslimy*, 2014 Center for the Study of Political Islam, ISBN 978-80-263-765-5

5 Rodinné právo v České republice

Rodinné právo v České republice je zakotveno v občanském zákoníku. Aktualizace občanského zákoníku proběhla naposledy v roce 2014. V druhé části toho zákoníku je specifikováno rodinné právo. Část *Rodinné právo v ČR* bude opět zaměřena na manželství, rozvod a péči o děti jako tomu bylo u islámského práva.

5.1 Manželství

Vzniká svobodným souhlasem muže a ženy, kteří chtějí uzavřít manželství. Lze uzavřít dva druhy sňatků. Občanský sňatek, obřad prováděný za přítomnosti matrikáře a orgánu veřejné moci. Církevní sňatek, obřad provedený za účasti orgánu církve. Manželství je uzavřeno pomocí otázky, kterou vysloví orgán veřejné moci, zda chtějí vstoupit do manželství a vstupují dobrovolně. Odpověď obou musí být kladná. Přesná znění a podrobnější informace o jednotlivých sňatcích jsou v §663 - §670 zákona č.89/2012 sb., občanský zákon.

Manželství je možné uzavřít:

1. Pokud jsou obě strany zletilé, ale ve zvláštních případech lze na základě povolení soudu uzavřít sňatek, pokud nezletilý dovršil 16 let.
2. Osoby, které chtějí uzavřít manželství, musí být svéprávné.

Manželství není možné uzavřít:

1. Pokud osoba už jedno manželství uzavřela, vstoupila do registrovaného partnerství, nebo vstoupila do jiného podobného svazku v zahraničí, který stále trvá.
2. Nesmí být uzavřeno ani mezi příbuznými. To znamená mezi předky, sourozenci, potomky... Nesmí být uzavřeno ani v případě, že příbuzenský vztah vznikl osvojením nebo pokud bylo dítě svěřeno do pěstounské péče.

Dalším důležitým bodem je neplatnost manželství:

1. Manželství neplatí v případě, že bylo uzavřeno i přes zákonné překážky. V takovém případě soud toto manželství prohlásí za neplatné.
2. Pokud uzavře manželství nesvéprávný a nezletilý, ale bylo počato dítě, které se narodilo živé, je v takovém případě manželství platné.

3. Pokud jeden z manželů podá návrh soudu o tom, že vstoupili do manželství pod jistým nátlakem nebo omylem, může soud prohlásit toto manželství za neplatné.
4. Další neplatnosti vyplývají z bodů, kdo manželství uzavřít nemůže.

5.2 Povinnosti a práva manželů

Manželé jsou si v manželství rovni. Manželé by se měli vzájemně respektovat, chovat se k sobě uctivě, žít spolu, zachovat sobě věrnost, pečovat společně o své děti a tak dále. Manželé mají právo znát o sobě navzájem všechny informace například, co se týká zdraví, pracovních závazků, výši jmění a také by měli manželé mezi sebou brát ohledy například při výběru pracovních činností. Nemělo by to nijak výrazně oslabit rodinu.

Uspokojování potřeb přispívá každý z manželů. Jde o potřeby, které zajišťují životní úroveň členů rodiny, která by měla být pro všechny členy stejná. Samozřejmě záleží na majetkových poměrech rodiny. Pokud manželé nemají společnou domácnost, každý z nich si řeší své náklady sám. V případě, že nezletilé dítě zůstane s jedním z manželů, je povinností toho druhého přispívat na domácnost.

Manželé si vše rozhodují sami, a tudíž by se měli na všem společně dohodnout. V případě, že se manželé nemůžou dohodnout, může soud nahradit souhlas toho druhého. Všechny záležitosti rodiny obstarávají manželé společně. Jsou dále blíže specifikována v § 694 a §695 zákona č.89/2012 sb., občanský zákon. Manželé mají právo se v běžných situacích navzájem zastupovat. Také se musí navzájem živit, a to tak aby oba dva dosahovali stejné životní úrovně. Později mají manželé vyživovací povinnosti vůči svým dětem.

5.3 Majetkové právo

Vše co manželům náleží je považováno za společný majetek, a je to i majetek, který společně nabyli jeden nebo druhý za dobu trvání manželství, takzvané společné jmění manželů. Pokud jeden z manželů přichází do manželství s vlastním majetkem a chce se „pojistit“ pro případné budoucí stavy, může nechat sepsat předmanželskou smlouvu, ze které je zřejmý podíl jednotlivých členů na majetku. Blíže je majetkové právo popsáno v §708 až §750 zákona č.89/2012 sb., občanský zákon.

Zákon disponuje také zvláštním ustanovením, které se týká domácího násilí. Zvláštní ustanovení jsou v §751 -§753 zákona č.89/2012 sb., občanský zákon a říká hlavně to, že

pokud je soužití manželů nadále nesnesitelné z důvodu násilí ať už duševního, či fyzického jednoho manžela na druhém, může soud po podání návrhu tomuto manželovi zakázat další zdržování se a bydlení ve stejném domě či bytě jako týraný.

5.4 Rozvod

Rozvod manželů může proběhnout v případě, že je pro manžely neúnosné dál v manželství přetrvávat a není ve výhledu šance na jeho obnovení. Rozvod nemůže proběhnout, pokud by to bylo v rozporu se zájmem dítěte, které nenabylo zletilosti, ale také v rozporu se zájmy manžela, který za rozpad manželství nemůže a mohla mu tím rozvodem být způsobena újma. Pokud mají manželé dítě, které nenabylo zletilosti, nebude rozvod schválen, dokud nebude známo, co se stane s dítětem po rozvodu. Soud také zjišťuje, proč k rozpadu manželství došlo, pokud ale oba dva přistoupí na návrh rozvodu, soud je rozvede bez zjišťování těchto příčin. Pokud se jeden z manželů, který přijal příjmení toho druhého, rozhodne vzít zpět svoje příjmení, má na to právo do šesti měsíců od rozvodu.

Po rozvodu může dojít i k vyživovací povinnosti manželů, pokud není jeden z nich schopný uživit se sám a došlo k tomu na základě manželství. Na výši výživného by se měli manželé domluvit, v případě, že se nelze domluvit nebo jeden z manželů odmítne, stanoví výši výživného soud. Zde je velmi velká odlišnost, co se týče islámského práva. Pokud se manželé rozvedou, je žena plně odkázaná na svou rodinu. Po rozvodu manžela ani jeho rodinu nezajímá, co se ženou bude, a tak pokud ji zavrhne vlastní rodina (což bývá velmi časté, protože pokud se muž se ženou rozvede, je to bráno, tak že není dobrá manželka) často se z ní stane žebrák nebo prostitutka. Samotné a rozvedené ženy nemají většinou žádná práva. Je tedy plně odkázaná na milost a nemilost své vlastní rodiny.

Pokud manželství zanikne smrtí, vyřeší se majetek pomocí řízení o dědictví. Ovšem pokud stihl ještě za života sepsat pokyny k manipulaci s jeho majetkem, jedná se v zájmu jeho pokynů. V případě, že manžel zemře a k bydlení, které spolu užívali, měli oba nájemní právo, automaticky v domě nebo bytě zůstává pozůstalý. Tyto povinnosti jsou dále rozváděny v §766 - §770 zákona č.89/2012 sb., občanský zákon.

5.5 Péče o děti

Poslední významnou částí rodinného práva jsou děti a péče o ně.

Matkou dítěte je podle zákona žena, která ho porodila. Určení otcovství bývá trochu náročnější.

5.6 Otcovství:

1. Pokud se narodí dítě, v době kdy neuplynulo 300 dní od posledního rozvodu matky, má právo na dítě bývalý manžel i za předpokladu, že skutečným otcem je nový muž matky.
2. Pokud se žena znovu provdá a narodí se jí dítě, je za otce považován nový manžel. I za předpokladu, že se dítě narodilo dříve než po uplynutí 300 dní.
3. Pokud se dítě narodí během rozvodového řízení a dobou uplynutí 300 dní otcem dítěte je muž, který se k tomu přihlásí, ale zároveň bývalý manžel prohlásí, že dítě není jeho a matka s oběma výroky souhlasí.
4. Pokud manžel či bývalý manžel prohlásí, že dítě je jeho, soud zahájí řízení na návrh podaný manželem. Lze podat návrh pouze do 1 roku dítěte.
5. K bodu 3 a 4 může dojít až po nabytí právní moci rozhodnutí o rozvodu.
6. Dále pokud je dítě počato umělým oplodněním, je jeho otcem dárce, který k tomu dal souhlas.
7. Pokud není otcovství určeno na základě ani jednoho z předchozích bodů, stačí pouze prohlášení matky i otce. Toto prohlášení musí být uskutečněno buď před matričním úřadem, nebo před soudem. Pokud jeden z nich není svéprávný, musí toto prohlášení být pouze před soudem. V případě, že matka není schopná své prohlášení podat, například z důvodu duševní poruchy, nelze určit otcovství prohlášením.
8. Pokud není jasné otcovství, může matka, dítě či muž požádat soud o rozhodnutí otcovství.

Muž, který byl označen jako otec, může toto označení popřít. Bližší specifika jsou uvedena v § 785 - § 793 zákona č.89/2012 sb., občanský zákon.

5.7 Osvojení

Velmi rozsáhlou kapitolou v rodinném právu je Osvojení dítěte. Zabývá se tím §794 - §854 zákona č.89/2012 sb., občanský zákon. Zde je uveden stručný přehled osvojení dítěte, což je tedy přijetí osoby cizí za vlastní. O osvojení rozhoduje soud a osvojitel může být pouze osoba zletilá a svéprávná. Vhodnost této osoby je posouzena jejími rysy a vlastnostmi, ale také způsobem života. Osvojeno může být dítě, které nenabýlo plné svéprávnosti a je nezletilé. S osvojením dítěte musí souhlasit jeho rodiče (pokud má), nebo osoba, která je pověřená místo rodičů, ale i samotné dítě, pokud dovršilo 12ti let. Osvojitele mají za dítě plnou odpovědnost a má status jejich dítě. Jsou povinni poskytnout mu příslušnou životní úroveň. Může být zažádáno i o utajení osvojení. Osvojitelé jsou po osvojení nějakou dobu kontrolováni nějakým orgánem sociálně právní ochrany dětí. Osvojení může být zrušeno na základě závažných důvodů, ne však po uplynutí 3 let od osvojení.

5.8 Práva a povinnosti rodičů a dětí

Rodiče mohou své děti vychovávat do doby, než nabudou svéprávnosti. Rodiče mají povinnost zajistit hmotný a morální prospěch. Povinnosti rodičů vznikají narozením dítěte a zanikají dosažením zletilosti dítěte. Rodiče musí pečovat o zdraví dítěte o jeho vývoj po všech stránkách a udržovat osobní styk s dítětem. Musí mu zajistit vzdělání a výchovu. Pokud dojde k rozvodu, určí soud, se kterým z rodičů dítě zůstane. Nadále však mají oba rodiče povinnost živit své dítě. Pokud je přípustné, aby zůstal s oběma, může se přihlídnout k žádosti dítěte. Rodiče své dítě zastupují ve všech jednáních, ke kterým je dítě nezpůsobilé.

5.9 Poručenství a jiné formy osvojení

Poručenství

Pokud nemá dítě žádného rodiče, jmenuje mu soud poručníka. Poručník má stejná práva a povinnosti jako by byl jeho rodič, s rozdílem vyživovací povinnosti. Poručníkem se může stát svéprávná osoba, která svým životním stylem dává najevo, že je schopen být poručníkem. Poručníky se mohou stát i manželé.

Opatrovnictví

Pokud hrozí střed zájmu dítěte, soud jmenuje dítěti opatrovníka. Opatrovník může v zájmu dítěte podat návrh na zahájení řízení, kdykoliv to bude považovat za nutné.

Svěření do péče jiné osoby

Pokud dítě nemá žádného z rodičů ani opatrovníka, který by se o něho mohl starat, může soud svěřit dítě do péče jiné osoby. I toto rozhodnutí musí být v souladu se zájmy dítěte

Pěstounství

Posledním způsobem péče o dítě je pěstounství. Pokud dítě nemá ani jednoho z rodičů a ani poručníka, může být svěřeno pěstounům. Doba pěstounství může být na dobu určitou, a to dokud se nebudou schopni postarat o své dítě. Rodiče tedy mohou své dítě požadovat od pěstounů zpět. Pokud je dítě u pěstounů, má pořád nárok na výživné od rodičů. Pěstounem se může stát občan České republiky, který disponuje řádnou péčí a souhlasí s pěstounstvím. O všem rozhoduje soud.

Pokud je dítě nějakým způsobem tělesně či duševně choré, je možné, aby žil v pečovatelském ústavu. Tímto tématem se zabývá ustavní výchova. Dítě může být umístěno do ústavu i za okolností, že rodiče nemohou své dítě živit. Další specifika v §971 - §975 zákona č.89/2012 sb., občanský zákon.

Pěstounstvím je ukončena druhá část, a to rodinné právo v České republice. Podrobnější informace a přesná znění nalezneme v občanském zákoníku, v druhé části tj. §655 - §975 zákona č.89/2012 sb., občanský zákon.⁶

---

⁶ §655 - §975, zákona č.89/2012 Sb.,*Nový občanský zákoník 2014*, Nakladatelství Sagit, a.s. 2012, ISBN 978-80-7208-920-8

6 Praktická část

6.1 Saudská Arábie

Jako zástupce islámského státu byla vybrána Saudská Arábie. Její oficiální název je Saúdskoarabské království a zabírá skoro celý Arabský poloostrov. Jeho rozloha je 2 240 350 km². Hlavním městem je Rijád. Saudská Arábie má 29 195 895 obyvatel, což ale není přesné číslo, protože ženy nejsou vedeny v matrice, takže počet může být mnohem větší. Obyvatelstvo se skládá z 68% ze Saúdů, příslušníků královské rodiny. Saudská Arábie představuje jednu ze zemí, kde jsou všechna pravidla opravdu striktně dodržována a je jim přikládána velká váha. Země nemá formální ústavu. Za ústavu je zde považován Základní zákon, který v roce 1992 vydal král Fahd. Tento zákon hlavně říká:

- Islám je oficiálním státním náboženstvím
- Lidská práva jsou chráněna v souladu s islámským právem šaría
- Soudy jsou nezávislé
- Správa justice se řídí šariíou, Koránem, sunnou a předpisy, které stanoví současný panovník, pokud nejsou v rozporu s Koránem a sunnou.

Saudská Arábie má čtyř-úrovňový soudní systém:

- Menší soudy
- Obecné soudy
- Kasační soudy
- Nejvyšší soudní rada

Jsou zde ale i další soudy, které se specializují na různé řešení sporů v různých specifických oblastech např. pracovní právo.

Na dodržování pravidel v běžném životě dohlíží tzv. *mutawas*, což je náboženská policie. Z těchto policistů mají všichni v zemi opravdu velký respekt, a to především ženy. Jejich prací je kontrolovat, zda je vše v přípustných normách. Kontrolují hlavně ženy, jestli jsou správně zahalené, pokud ne upozorní je na to, v případě že mají pouze trochu posunutý šátek apod., pokud se proviní hůře např. koukající částí těla, může následovat vězení či jiný trest (bičování atd.). Dále dohlíží na to, aby nikde na veřejnosti ženy nechodily sami bez svých mahramů (mužský doprovod, zejména manžel nebo muž, kterého si žena nemůže

vzít viz. teoretická část), a také aby nebyli nikde na obrázku obličeje žen. Kontrolují ale i to, jestli jsou zavírány obchody během modliteb. Nemluvě o možném dopadení homosexuálů, které by v případě prozrazení byli odsouzeni k okamžité popravě. Homosexualita je v Islámu těžkým hříchem a přestupkem. Mutawas se nemusí nikomu zodpovídat, tudíž lze říci, že mají neomezené pravomoci. Naopak jsou podporováni a v případě dopadení občana Saudské Arábie dostanou 300 dolarů a za dopadení cizince 1150 dolarů. Pokud se tedy cizinci chystají do této země, měli by si nastudovat opravdu dobře, jak se v této zemi chovat. Například i cizinky musí chodit v doprovodu muže z rodiny, musejí mít zakryté ruce i nohy a na hlavě mít tmavý šátek. Ani muži nejsou výjimkou, ty zase musejí mít dlouhé nohavice – kraťasy jsou nepřipustné. Fyzický kontakt mezi mužem a ženou jsou na veřejnou pod hrozbou vězení. I na to všechno dohlíží zmínění mutawas. Zakázány jsou ale i křesťanské symboly, alkohol a časopisy s fotkami žen.

Saudská Arábie (dále SA) a ženy

Ženy zde mají místo hlavně v nejužší rodině. Jejich povinností je starat se o děti a domácnost. Žena má v podstatě jednu hlavní roli a tou je rodit děti a vychovávat je, přičemž nejvyšší postavení má nejstarší syn. Ženám v SA není vystavován žádný průkaz, a pokud se narodí dívka, není většinou ani zapsán záznam do matriky. Ženy stejně nemohou sami opustit zemi, pouze se souhlasem svým manželů, a nejlépe v jejich doprovodu nebo doprovodu mužských příbuzných. Žena v SA nesmí řídit a většinou nesmí ani pracovat. V SA pracuje pouze 5% žen, a to jen ve zdravotnictví nebo školství – zde nemůže přijít do styku s mužem, to je pro ni totiž nepřipustné. Rozvod v zemi jako je SA je pro muže velmi jednoduchá, stačí, pokud řeknou třikrát za sebou „Rozvádím se s tebou“ a vše je vyřízené. Za to pro ženu je to velmi těžké, ta v tom okamžiku zůstane napospas své původní rodině. Pro zdejší ženy platí, že na veřejnosti mohou ukázat pouze dlaně a hřbet ruky, chodidla a případně zarámované oči. Ženy v SA mají velmi těžký život omezený spoustou zákazů a pravidel. Ženy nemohou ani studovat, ani pracovat bez souhlasu svého muže. I navštěvování restaurací je velmi obtížné, protože ženy mají často vstup bez svých mahramů zakázán. I přesto, že se mohou ženy na veřejnosti pohybovat ve skupinkách, moc žen bez mahramů není vidět. Na každou plodnou ženu připadá 6,4 dítěte. To je velmi výrazný rozdíl oproti České republice, kde většina rodin má 2 děti, dokonce v ČR připadá 1,22 dítěte na ženu. SA patří k zemím s největší porodností. V Saudské Arábii je ženská

obřízka zakázaná, přesto se stále provádí. Sice není prováděná infibulace, ale je odstraňován klitoris. Překvapivě se ale průměrný věk prvorodiček pohybuje kolem 18-23 roku. I když se objevují i prvorodičky, kterým je 15 a méně. Naopak mnoho žen rodí ještě po 50. roce života. Děti jsou pro ně a pro jejich muže velmi důležitou součástí života.

Zajímavosti o Saudské Arábii:

- Pro Saúdy je velmi důležitá etiketa při obchodování. Důležitá je pro každého obchodníka trpělivost, protože jednání se konají především navečer, skoro v noci. Je to z důvodu denních modliteb. I jejich kanceláře jsou vybaveny modlitebnami. Jsou připraveni kdykoliv přerušit jednání z důvodu modlitby. Nikdy nemůžeme od Saúdských Arabů čekat „ne“, své negativní rozhodnutí dávají najevo například odkládáním rozhodnutí či řešení. Také se velmi doporučuje debatu obsáhnout zdvořilými frázemi, například zeptat se na to, jak se dotyčný má, nikdy se však neptat na manželku. Také je vhodné při setkání pozdravit slovy „Salám alejkum“, a pokud jsme osloveni první, odpovědět „Alejkum salám“. Dále je velmi dbáno na zasedací pořádek a to ne po evropském způsobu, ale po jejich. Za neslušné se považuje odmítnutí občerstvení. K tomu aby sešlo z velmi významného kontraktu, stačí málo, jako se tomu jednou stalo, a to z důvodu, že jeden člen jednání seděl s překříženýma nohama, protože všeobecně v arabském světě je považováno za hrubou urážku ukázání podrážek druhému.
- V Saúdské Arábii platí právo šaría, které mimo jiné povoluje jako výkon trestu trest smrti, bičování, amputace končetin a další. Právo šaría zde platí i na cizince.
- Saúdská Arábie je bohatou zemí. Základem většiny jejího bohatství je ropa a zemní plyn.
- V Saúdské Arábii je také stále povoleno mnohoženství. Dovoleny bývají 4 manželky, avšak manželova povinnost je všechny je uživit, protože ženy pracovat nemohou. Manžel by také měl každé věnovat stejně času a pozornosti.⁷⁸

---

⁷ International Family Law, The Law Office of Jeremy D. Morley[online],[cit. 2015-03-10]. Dostupné z: <http://www.international-divorce.com/>

Maminka[online],[cit. 2015-03-10]. Dostupné z: <http://www.maminka.cz/>

Ministerstvo zahraničních věcí České republiky[online],[cit. 2015-03-10]. Dostupné z:<http://www.mzv.cz/>

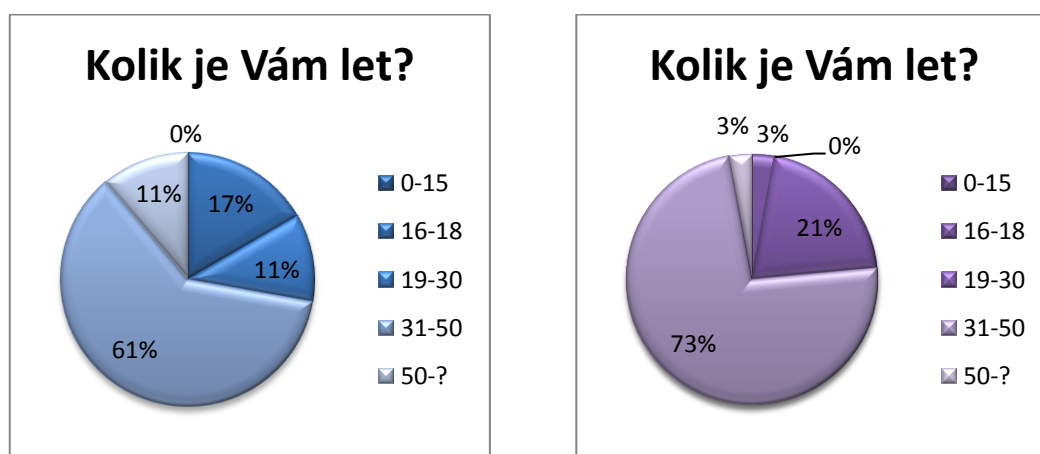

7 Analýza výsledků prováděného výzkumu

Dotazníkové šetření

Cílem výzkumu bylo zjistit, jaký je rozdíl mezi rodinami muslimů a nemuslimů. Výzkumu se zúčastnilo 18 muslimek (české i cizinky – modré grafy) a 34 nemuslimek (Češky – fialové grafy). Bylo vybráno několik podstatných otázek, které jsou opatřeny grafickým znázorněním. Všechny grafy vyplývají z dotazníkového šetření.

Graf 1 Věk dotazovaných

Zdroj: vlastní zpracování

Většina žen, která se průzkumu účastnila, byla ve věku 31 - 50 let, proto budou analyzovány a interpretovány jejich odpovědi.

---

saudská arábie[online],[cit. 2015-03-10]. Dostupné z:<http://saudskaarabie.info/>

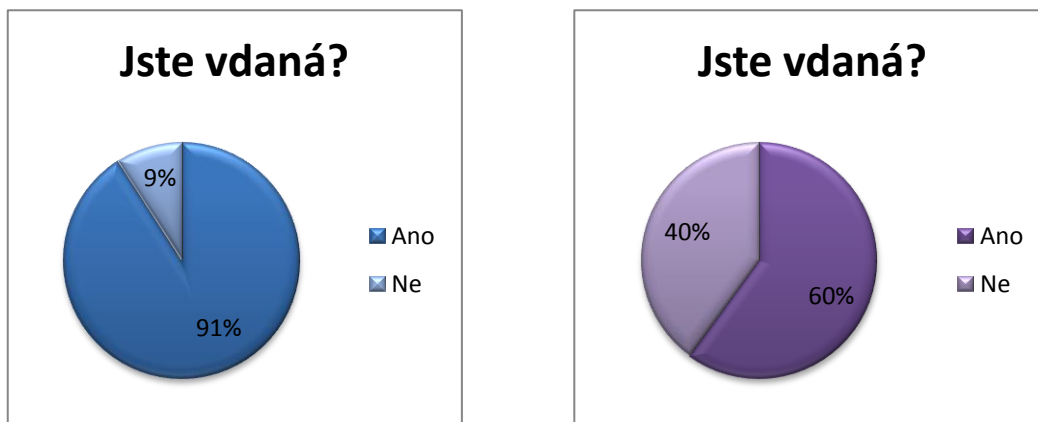
eportál[online],[cit. 2015-03-10]. Dostupné z:<http://www.eportal.parlamentnilisty.cz/>

⁸ BusinessInfo.cz, Oficiální portál pro podnikání a export[online],[cit. 2015-03-10]. Dostupné z:<http://www.businessinfo.cz/>

KOCOURKOVÁ, Jarmila, *Jiný kraj, jiný mrav: jak se chovat v cizině*, 2003 Olympia ISBN 80-703-3774-5

Srovnání žen ve věku 31-50 let.

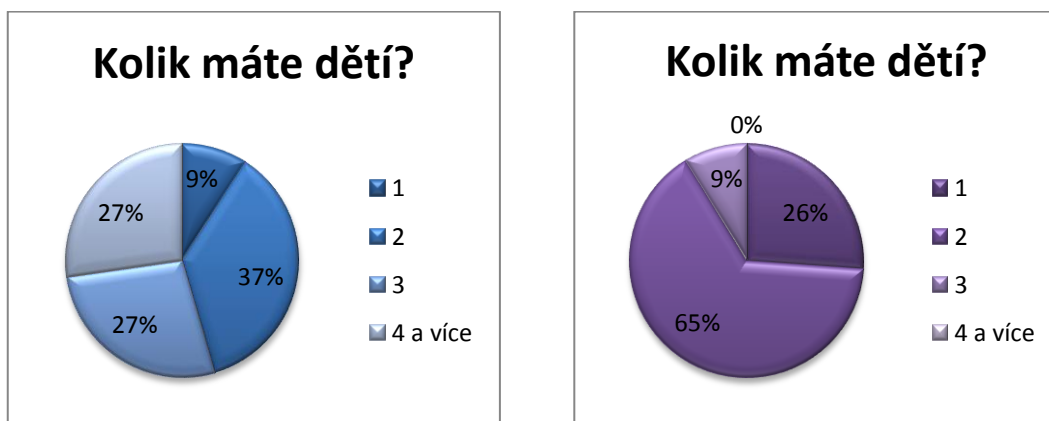
Graf 2 Rodinný stav dotazovaných

Zdroj: vlastní zpracování

Muslimské ženy, kromě jedné, které spadaly do této věkové kategorie, uvedly, že jsou vdané. U žen z ČR je to velmi rozdílné. Výsledky Češek tedy nemuslimek jsou velmi rozdílné. Průzkum ukázal, že je pouze 60% z dotazovaných v této věkové kategorii vdaná. Další otázkou bylo, zda mají ženy děti. Každá z muslimek uvedla, že má minimálně jedno nebo více dětí. V mnoha případech dokonce uvedli, že mají 4 a více dětí. Nemuslimky uvedli až na dvě, že mají dítě, z toho většina z nich uvedla, že má děti dvě, pouze v ojedinělých případech bylo označené pole se třemi dětmi. Zde jsou grafy, které tvoří přehled počtu dětí v rodinách, kde ženy označily, že mají minimálně jedno dítě.

Graf 3 Počet dětí v rodině

Zdroj: vlastní zpracování

Dále byl zkoumán průměrný věk prvorodiček, který se překvapivě moc nelišil, až na jeden případ. Žena pocházející z Pákistánu přiznala, že měla první dítě ve **třinácti letech!** Mnoho nemuslimek dokonce uvedlo, že měli první dítě v rozmezí 18-20 let, což neuvedla ani jedna muslimka. Nejvíce muslimek mělo první dítě ve věku 21-25 nebo 26-35 stejně jako nemuslimky.

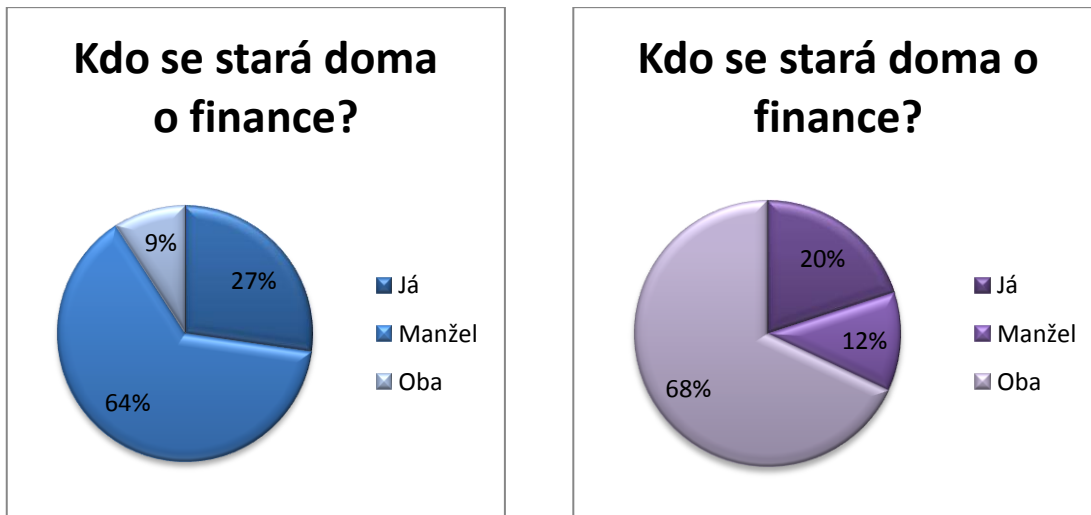
Dvě muslimky odpověděly stejně jako dvě nemuslimky, a to že si svého manžela nevybrali sami.

Další otázka byla zaměřena pouze na muslimky, a to zda mají obřízku. Všechny ženy, až na jednu, odpověděly, že obřízku nemají, a pokud jí mají tak odpověděly i tak, že ne. Tato otázka je totiž pro některé muslimky velké tabu a o takových věcech se prostě nemluví. Spoustu žen řeklo, že jim tato otázka byla nepříjemná. Proto nelze tyto odpovědi brát 100% pravdivé. Pro některé ženy tato otázka mohla být velmi stresující. Reakce na tuto otázku byly velmi odlišné. Některé ženy byly dokonce otázkou překvapeny, protože Korán tuto praktiku nepožaduje a po vyplnění dotazníku konstatovali, že je zakázaná. Některé se dokonce styděly za tuto otázku, jiné byly pohoršené. Muslimky jsou ostýchavé a zdrženlivé, a takové otázky jsou pro ně naprosté tabu. Již zmíněná žena, která na tuto otázku neodpověděla, v další otázce řekla, že by chtěla, aby jí měla její dcera. Lze z toho usoudit, že i ona sama jí má, ale nechtěla to říci přímo. Pouze ona uvedla, že by chtěla obřízku u dcery. Nemuslimkám tato otázka nebyla položena z důvodu neexistence víry.

I další otázka byla zaměřena jen na muslimky, a to pokud se s manželem rozvede, komu budou patřit děti, protože u nemuslimek tyto věci řeší soud. Samozřejmě to soud řeší i u muslimek, které žijí v ČR, ale většinou to podlehne tradičnímu právu a žena se ani nesnaží děti získat. Kolikrát totiž existují sňatky podle Islámu, které jsou uzavřené v mešitě, to znamená, že už jsou muslimskými manželi. Tyto sňatky však nejsou úředně uznané, pokud ale manželé chtějí svůj sňatek zpečetit, musí ještě uzavřít občanský sňatek. Dvě muslimky totiž přiznaly, že pokud se rozvedou, budou děti patřit manželovi.

Nyní je zde otázka financí. Zatímco v nemuslimských rodinách spravují finance manželé dohromady a jen v několika málo případech manžel či žena sama, pokud není vdaná, v muslimských rodinách jsou to ve většině případů jenom muži.

Graf 4 Finanční zodpovědnost

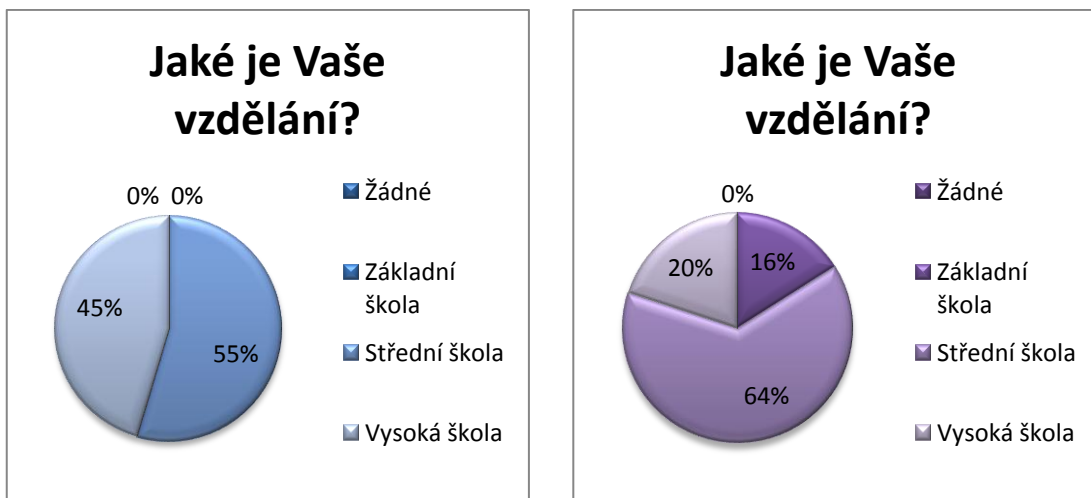

Zdroj: vlastní zpracování

V případě peněz od státu odpověděli kladně pouze dvě muslimky a 4 nemuslimky.

Co se týče vzdělání, jsou muslimky a nemuslimky na stejné úrovni, dokonce muslimky jsou na tom trochu lépe. U muslimek je to půl střední škola, půl vysoká škola. U nemuslimek převažuje střední škola.

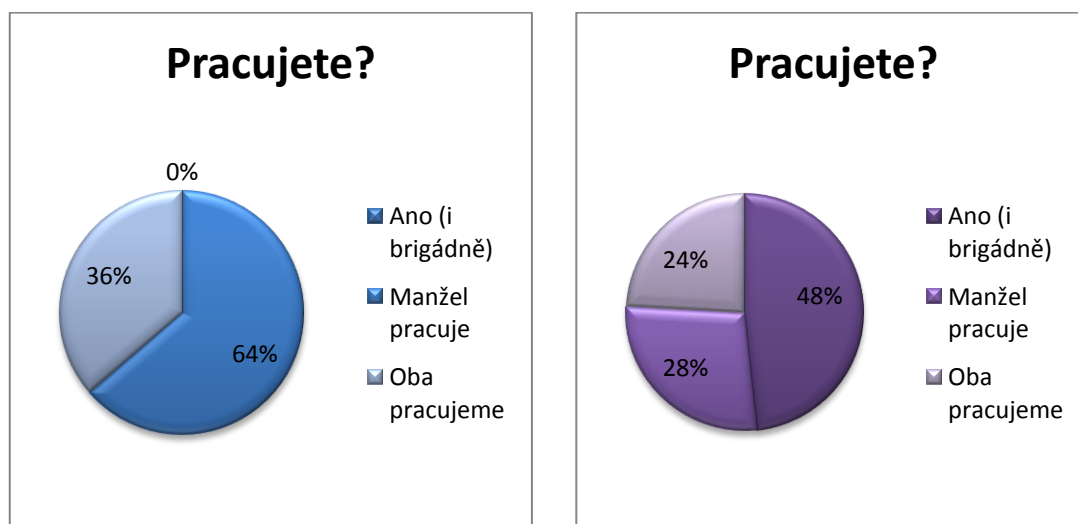
Graf 5 Vzdělanost dotazovaných

Zdroj: vlastní zpracování

Téměř všichni odpověděli, že žijí v české republice rádi. V nemuslimských rodinách pracují buď oba, nebo v případě, že je žena sama, tak pracuje žena. V muslimských rodinách pracují převážně muži a ženy jsou doma. Jen málo žen odpovědělo, že pracuje.

Graf 6 Zaměstnanost dotazovaných

Zdroj: vlastní zpracování

Zatímco muslimky tvrdí, že je v České republice těžké najít práci, u nemuslimek se tento názor pře, a to přesně půl na půl. Na závěr dotazníku byla všem položena otázka, co je pro ně v životě nejtěžší. Nejčastější odpovědí muslimek bylo cizí jazyk nebo nic, oproti nemuslimkám, které se neshodly v žádné odpovědi. Každá v této otázce měla svůj individuální problém. Muslimky mají ve zvyku si na nic nestěžovat. V následující tabulce je uveden stručný přehled odpovědí na tuto otázku.

Tabulka 2 Životní těžkosti

Muslimky	Nemuslimky
Cizí jazyk (čeština)	Sklobit práci, která mě baví, péči o domácnost a věnovat se dětem a manželovi.
Nic	Vyrovňovat se s lidskou lhostejností a sobeckostí.
Proti-islámská propagace	Nejistá budoucnost a snaha udělat ve výchově dcery co nejméně chyb.
Trpělivost	Vše časově skloubit (práce, rodina, zábava)
	Sehnat levné bydlení
	Uživit rodinu
	Smrt blízkých

Zdroj: dotazníky /2015

Stejně jako byla položena otázka pouze muslimkám, byla položena otázka pouze nemuslimkám, a to co si myslí o Islámu. Většina z nich odpověděla negativně, že se jim náboženství buď nelíbí, nebo různé kritiky. Naopak bylo velkým překvapením, když některé odpověděly, že vzhledem k tomu, že například neznají jeho učení, toto náboženství neodsuzují. Stejně jako některé dokázaly oddělit fanatiky a teroristy od pravověrných muslimů. Nicméně pořád zde převyšuje negativní názor, který v mnoha případech není zcela na místě. Přesná znění všech odpovědí jsou v příloze 2.

Z dalšího výzkumu také vyplývá, že počet muslimů stále roste, a to i v České republice. Dle informací muslimky z Islámské nadace v Praze, mešita na Černém mostě, zde konvertuje přibližně 4-5 dívek či žen měsíčně. A to lze říci, že je hodně, protože tato mešita je jen jedna z několika dalších v České republice. Co se týče mužů, nebylo toto číslo zjištěno, protože muži a ženy mají v mešitě oddělené prostory.

Šetření založené na rozhovoru

Zde následuje výstup z rozhovorů s muslimskými ženami. Doslovné znění jednoho rozhovoru je v příloze číslo 1.

Překvapivým zjištěním bylo, že většina žen v mešitě byla skoro vždy Češky. Je velice zajímavé, co k tomu tyto ženy vede, a tak byl průzkum trochu více prohlouben. Češky, které konvertují, se dělí do dvou skupin a to na ženy, které se k Islámu dostaly díky manželovi, a ženy, které se k němu dostaly sami. Dokonce někteří muslimové tvrdí, že není zcela správné, pokud žena konvertuje k Islámu kvůli manželovi. Hrozí zde totiž to, že pokud by došlo k nějaké špatné zkušenosti či k rozvodu, žena by na Islám mohla zanevřít. Muslimka, která se dostala k Islámu díky manželovi, tvrdí, že se s Islámem shodovala, proto konvertovala. Říkala, že v něm našla vše, co jí rodiče učily, tedy být milá, hodná, spravedlivá, a tak jí to přišlo správné. S manželem má dceru, kterou také vychovávají jako muslimku. Oproti tomu s tím její rodina moc nesouhlasí, hlavně tatínek a bratr. Ty si myslí, že jí k tomu manžel donutil, a bratr dokonce zaujal velmi negativní postoj tím, že začal číst různé kritické publikace a vyvracet sestře její víru. Otec se to snaží chápat kvůli své dceři a vnučce, ale je to pro něj těžké. Rodiče se obávají, aby ve škole v pozdějších letech nenastala šikana, zatím je dívka v první třídě, ale děti umějí být opravdu zlí. Naopak si maminka pochvaluje vstřícné jednání ze strany školy. Z jaké země manžel pochází, neprozradila, ale na otázku zda navštěvují manželovu rodinu, odpověděla, že se snaží jednou za rok či dva, protože je cesta velmi nákladná. Šátek začala nosit dobrovolně. Sama tvrdí, že na to každá žena musí přijít sama, nelze být do toho nucena a stejně tak na ní záleží, jak moc se bude zahalovat. Je pravda, že v České republice stačí, pokud žena nosí šátek. Nemusí se zde obávat náboženské policie. Nyní tvrdí, že si nedovede představit, že by šátek neměla a občas má noční můry, že je odhalená. Na druhé straně je zpověď ženy, která se dozvěděla o Islámu od své kamarádky. Tudíž k němu přišla sama a nelze z toho vinit žádného muže, protože je ještě svobodná. Byla rodiči vychována jako křesťanka,

ovšem toto náboženství se jí moc nezamlouvalo a do kostela jí také nebavilo chodit a díky své kamarádce získala informace o Islámu. Postupem času si řekla, že se jí líbí více než křesťanství, dokonce řekla, že si myslí, že je Islám mírumilovnější. Nakonec konvertovala a její rodiče to přijali. Jak sama říká, takhle je teď spokojená. Vždy se těší na kázání do mešity a je spokojená, že jí nikdo netahá do hospody apod., protože alkohol je v Islámu zakázaný. Ale trochu si posteskla nad tím, že ztratila kamarády, protože nikam nechodí. Stejně jako mnoho dalších muslimek, patří mezi vzdělané a nyní dokončuje vysokou školu. Její plány jsou dokončit školu, najít si manžela a založit rodinu. Dokonce říká, že ve škole nenosí šátek, protože jí do konce studia chybí pár měsíců a chtěla dostudovat v klidu, bez nějakých problémů či neshod, jak ze strany profesorů, tak ze strany spolužáků.

Zamyšlení a fakta

Muslimové a muslimky dokonce odsuzují věci, jako jsou terorismus, násilí, ničení majetku, vraždění či mrzačení žen dětí a mužů. Muslimové vyznávají Islám jako mírumilovné náboženství, které nesouvisí s ohavnými činy, které média přisuzují muslimům. Zvěrstva, která páchají fanatici, nelze připisovat na účet muslimům, protože to co provádějí, není v souladu s Islámem. Korán například zakazuje bezhlavé zabíjení. Fanatici si často Korán vykládají svými slovy, a pak v jeho jménu páchají zvěrstva. Celá situace kolem muslimů je velmi medializovaná a vše jde proti nim. Nikde se nepíše o dobrých muslimech, nikde nepíše o tom, že při nepokojích byli zastřeleni tři studenti včetně studentky, protože byli muslimové. Nad tím se média nepozastavují, společnost to bere tak, že je o teroristy méně. Ovšem celé je to jinak. Každý národ, každá skupina, každé náboženství má své fanatiky. Podobnou situaci lze demonstrovat na Hitlerovi. To, že se z něj stal vládce, který dovedl zmanipulovat tolik lidí a vyvolat světovou válku, neznamená, že po druhé světové válce zanevře lidstvo na všechny Němce, že je bude po celá staletí nenávidět. Naopak Německo je ekonomicky silnou zemí a mnoho lidí jezdí do Německa ať už za prací nebo za kvalitnějším zbožím. Podobné je to s muslimy. To že Islámský stát páchá zvěrstva ve jménu Islámu, neznamená, že všichni muslimové jsou špatní a není třeba vyvíjet nějaké xenofobní tlaky. Na druhou stranu lze poznamenat, že každý by si měl vážit toho, že může žít v bezpečí a být rád, že země, ve které je, mu poskytuje azyl. Měl by tak ctít zákony země a dbát na jejich dodržování. Pokud například Čech vycestuje do arabské země, kde Islám velí, nedodržení státních zákonů a pravidel by pro něj znamenalo v lepším případě vězení. Proto je nutné apelovat na to, aby zdejší

muslimové dbali na dodržování zákonů České republiky a nesnažili si zde prosazovat nějaké své zákony a tradice. V případě, že nesouhlasí se zdejšími zákony, by v této zemi neměli zůstat. Tato země se rozhodla nabídnout jim azyl, a tak by měli být uctíváni. Pokud chtějí své zákony, měli by se vrátit do země, kde tyto zákony platí. S tím velmi souvisí i rodinné právo. Například co se manželství týče. V České republice může žena bez obav požádat o případný rozvod či o péči o děti. Velkým přínosem také je, že mohou své děti vychovávat v bezpečí. Samozřejmě kriminalita je v České republice jako v jiných zemích, ale podstatným rozdílem je, že zde není válka. Ve spoustě zemí Islámu se neustále válčí. V zemích Islámu je zřejmě největší problém nedostupnost informací a nevzdělanost. Lidé by se neměli bát vyjít s pravdou na povrch a mluvit o problémech těchto zemí, především ženy. Většinou ve městech se situace zlepšuje, protože tam jsou odlišné podmínky než na venkově. Velkým problémem je to, že jsou ženy v mnoha státech považovány jako podřadné bytosti oproti mužům, přestože Korán tvrdí, že jsou si rovni. Ale také říká: „ *Ty, jejichž neposlušnosti se obáváte, varujte je a vykažte jim místa na spaní a bijte je.*“ nebo „ *Nejlepší mezi vámi jsou ti, kteří se chovají nejlépe ke svým manželkám*“. (Hrbek 2012) Dokud budou ženy brány podřadně, budou problémy trvat. Pokud by ženy měly lepší přístup ke vzdělání, mohlo by to vyřešit jistá úskalí. Mnoho mužů totiž je vzdělaných nicméně víra pro ně znamená vše, a tak nejsou ochotni respektovat jiné aspekty. Pro západní země je velmi těžké pochopit myšlení islámských zemí, stejně tak jako je pro ně těžké pochopit to západní. Nelze říci, že je nějaké správné. To nikdo neví. Stejně tak tu existují věci, které by se od sebe kultury mohly navzájem učit. Těžko vidět v islámských zemích domovy důchodců. V Islámu má rodina opravdu veliký význam. Pro muslimy je druhou největší povinností se o své zestárlé rodiče starat. Je to pro ně čest a požehnání. Rodičům je dovoleno tyto služby očekávat. Pokud však někdo vyjádří nesouhlas nebo podráždění, je to bráno jako opovržení.

8 Shrnutí výzkumu

Je velmi těžké srovnávat dvě naprosto odlišné kultury a zřejmě nikdy nedojde k žádným velkým změnám, neboť Islám má dané prameny, které jsou velmi staré a pravověrní muslimové je budou vždy považovat za to jediné správné. Imámové v mešitách se snaží aplikovat Boží kázání na dnešní dobu, nicméně některé věci se jen těžko shodují s našimi standardy. Ovšem tradiční hodnoty v muslimských rodinách nemizí. Málokterá žena (nemuslimka) si dnes dokáže představit, že by nepracovala, a trávila celé dny doma. Finance by zajišťoval pouze manžel, což by se asi také pánům nelíbilo, mít například i tři práce a pracovat do úmoru, kvůli obživě. Jde také o velký rozdíl například na vesnicích v Africe, kde jsou lidé nevzdělaní. Tam lze alespoň částečně pomoci zajištěním a dostupností základního vzdělání či lékařské péče. Důležitým krokem je získat důvěru lidí, aby si poté nechali poradit. Nelze říci, že to co považuje západní svět za správné, je správné pro všechny, ale chybějící základní vzdělání či znalost možných rizik může vést až k smrti. Příkladem této pomoci mohou být Lékaři bez hranic. Případně lze usilovat o větší důraz na lidská práva. Do takových akcí se mimo spoustu nadačních organizací musí vložit také například OSN, WHO a další světové organizace. Jiné je to ve městech, kde sice lidé vzdělaní jsou, lékařskou péči mají také, například v Saudské Arábii je zdravotnictví na velmi vysoké úrovni, ale víra je pro ně stále tou největší prioritou. V těchto případech by bylo nejvhodnější započít s aplikací Islámu, ale opravdu důslednou, na dnešní dobu. Muslimům, kteří žijí v cizích zemích, se to celkem daří. Muslimky, se kterými byl výzkum prováděn, žijí téměř normálním životem. Hlavní rozdíl je v tom, že se pětkrát denně modlí, a nosí na hlavě šátek. Tím se liší asi nejvíce. Je to opravdu zločin? Každý má svobodnou volbu, i muslimky, které jsou ve víře vychovávány od malička, i ty které dobrovolně konvertují. I když to mají některé z nich těžší. Islám není špatné náboženství, stává se špatným pouze v nepravých rukách. Stejně tak jako v ostatních náboženstvích nebo národech. Ne všichni muslimové jsou příslušníci Islámského státu (pozn. Teroristická skupina současnosti, která páchá zvěrstva ve jménu Islámu) nebo Džihádu (pozn. Konání všech možných činů, i zabíjení, v přesvědčení, že jde o Boží cestu a vykonávání činů ve jménu Božím).

Závěr

V úvodu byla položena otázka, kam se ztratili tradiční rodinné hodnoty? Výzkum této práce nabídl celkem jasnou odpověď. Lidé nemají tolik času. V českých rodinách to platí dvojnásob, ženy jsou většinu času v práci, a někdy netráví ani nezbytný čas rodinným životem. Spousty matek, které zůstaly samy, se musejí otáčet, aby vydělaly potřebné peníze na obživu, jak svojí, tak dítěte. Jak práce ukázala, v muslimských rodinách je tomu jinak. Ženy jsou povětšinou doma, nepracují. Mají tak čas starat se o domácnost a rodinu, veškerá finanční zodpovědnost je na manželovi, který musí pracovat, aby uživil rodinu. Ženy má funkci hlavně matky, chce se po ní, aby byla pro muže připravená doma a mohla plodit potomky. Lze říci, že tyto ženy mohou mít potlačené ambice. Naproti tomu ženy v českých domácnostech nemají moc na výběr. Pracují, starají se o domácnost, pečují o rodinu a to nejdůležitější je, zvládají to. V muslimských rodinách by si v některých případech muž obstaral raději čtyři práce, než aby žena pracovala a narušilo to rodinný život. Musíme brát v potaz, že je rozdíl mezi muslimskými rodinami v České republice a například v afrických zemích. Je potřeba neprodleně řešit současnou situaci, kterou musí v České republice vyřešit hlavně zákonodárci a v zemích Islámu se musí postarat světové organizace, které pomohou těmto státům nebo spíše lidem chápat, ale také je budou učit. Nejdůležitějšími podmínkami pro tento problém jsou hlavně porozumění, vzájemné pochopení a tolerance.

Seznam použité literatury

Literatura

Korán. Praha: Československý spisovatel, 2012, 797 s., [4] s. obr. příl. ISBN 9788074590801.

POTMĚŠIL, Jan. *Šarīa: úvod do islámského práva*. 1. vyd. Praha: Grada, 2012, 219 s. ISBN 9788024743790.

WARNER, Bill. *Právo šaría pro nemuslimy*. V Tribunu EU vyd. 1. Brno: Tribun EU, 2014, 68 s. ISBN 978-80-263-0765-5.

Nový občanský zákoník 2014: rejstřík: redakční uzávěrka 26. 3. 2012. Ostrava: Sagit, 2012, 320 s. ÚZ. ISBN 978-80-7208-920-8.

ARMSTRONG, Karen. *Islám*. Překlad Jan Zámečník. Praha: Slovart, 2008, 255 s. ISBN 9788073911553.

DIRIE, Waris a Cathleen MILLER. *Květ pouště: podivuhodné putování somálské kočovnice*. Vyd. 2. Překlad Věra Šedá. Praha: Ikar, 2010, 254 s., [8] s. obr. příl. ISBN 978-80-249-1358-2.

IBRAHIM, I. *Stručný průvodce k porozumění islámu*. 2. vyd. Překlad Sylvia Reitmanová, Zuzana Masáková, Helena Trojanová. V Praze: Islámská nadace, 2009, 54 s. ISBN 978-80-904373-4-0.

Co jest Islám?. 5. vyd. V Praze: Islámská nadace, 2009, 71 s. Wamy serie o Islámu. ISBN 978-80-904373-0-2.

Lidská práva v Islámu. 1. vyd. Praha: Islámská nadace v Praze v nakl. NÚR - Fethi Ben Hassine Mnasria, 2006, 47 s. ISBN 80-903196-2-9.

KOCOURKOVÁ, Jarmila. *Jiný kraj, jiný mrav: jak se chovat v cizině*. 1. vyd. Praha: Olympia, 2003, 164 s. ISBN 8070337745.

Internetové zdroje

BusinessInfo.cz, Oficiální portál pro podnikání a export[online],[cit. 2015-03-10].
Dostupné z:<http://www.businessinfo.cz/>

International Family Law, The Law Office of Jeremy D. Morley[online],[cit. 2015-03-10].
Dostupné z: <http://www.international-divorce.com/>

Maminka[online],[cit. 2015-03-10]. Dostupné z: <http://www.maminka.cz/>

Ministerstvo zahraničních věcí České republiky[online],[cit. 2015-03-10]. Dostupné
z:<http://www.mzv.cz/>

saudská arábie[online],[cit. 2015-03-10]. Dostupné z:<http://saudskaarabie.info/>

eportál[online],[cit. 2015-03-10]. Dostupné z:<http://www.eportal.parlamentnilisty.cz/>

Atlanka [online],[cit. 2015-03-13]. Dostupné z: <http://www.atlanka.net/>

Přílohy

Příloha 1 – Rozhovor s muslimskou ženou, přesné znění

Příloha 2 – Odpovědi nemuslimek na otázku o Islámu

Příloha 1

Přesné znění rozhovoru s muslimskou ženou

Odkud pocházíte? Z České republiky.

Takže jsou Vaši rodiče Češi? Ano.

A našla jste si arabského manžela? Ano.

A bylo to tady v České republice? Ano. Ne nebylo, bylo to v cizině.

Umíte arabsky? Stále se učím.

Jak dlouho jste muslimka? 10 let.

Co Vás k tomu vedlo? Dozvěděla jsem se o Islámu přes manžela, poté jsem si o něm začala číst a zajímat se o to. Potom jsem začala chodit do mešity, poslouchat to ke zdroji, na přednášky abych se dozvěděla o Islámu vůbec. Vlastně jsem se s tím shodovala, identifikovala.

Takže se Vám to líbilo? Ne přišlo mi, že je to přirozené a pravda.

Máte děti? Jedno.

Holku nebo kluka? Holku.

Jak je stará? 6 let.

Šla tedy teď do školy? Ano, je v první třídě.

Jak dlouho jste vdaná? 10 let.

Takže jste se vzali těsně po tom, co jste se poznali? Ano.

Manžel se přestěhoval tedy za Vámi do České republiky? Ano.

Z jaké země pochází? Nezlobte se, ale to nechci říci, je to z arabské země. V pořádku, nic se neděje. **Bylo pro manžela těžké najít si tady práci?** Ano bylo.

Musel se kvůli tomu učit nějaký jazyk nebo uměl nějaký jiný jazyk? Je potřeba český jazyk, je to zde hodně těžké pokud neumíte česky, Češi nejsou přístupní.

Uměl alespoň anglicky, když se přistěhoval do cizí země? Uměl. Umí francouzsky, arabsky, anglicky. **Zajímalo by mě, jak u vás proběhla ta změna. Byla jste vlastně zvyklá nějakým způsobem žít a teď jste najednou zjistila, že Vám toto vyhovuje, a že**

se cítíte dobře a začala jste žít úplně jinak. Ono k tomu dochází postupně. Čtete si o tom, zajímáte se o to, dostáváte informace. Já jsem se s tím ztotožňovala. Moji rodiče jsou ateisté, ale to jak mě vedli k životu, jak se mám chovat, tak mi to připadalo stejné. Prostě čestnost, pravdomluvnost spíše teda ta dobrá stránka, ke které mě vedli v Islámu je, takže jsem se s tím shodovala. K tomu jsem dospívala, to člověk musí cítit, to přijde samo. Pokud jste si četla něco o Islámu, tam vlastně není nic k donucování. My věříme v Boha, v Alláha, vlastně, i když bychom to necítili, tak ta víra by od nás nebyla přijata. On by viděl, že tomu nevěříme a nepřijal by to od nás, takže to člověk opravdu musí cítit.

Jak to u Vás bylo se zahalováním, jak to u Vás proběhlo? Představovalo to pro Vás nějaký problém, vlastně ze dne na den, když jste předtím byla zvyklá na něco jiného? Ze dne na den měnit šatník a tak dále? Nene, to všechno tak nějak přišlo postupně. Mě už v té době, jsem si najednou řekla, dneska si vezmu šátek. Najednou jsem měla takový vnitřní pocit, že už se dneska zahalím, a od té doby jsem začala chodit zahalená.

A teď už si nedokážete představit, že byste chodila bez šátku? Ne, spíš mám takové hrozné sny, že jsem bez šátku, takový noční můry a připadám si taková nahá. I vlastně k tomu šátku musí mít žena přístup, musí to chtít sama. Třeba pro mě to těžký nebylo, já jsem si to prostě řekla, ale okolí to vnímalo strašně negativně a bylo v šoku a ptali se mě, jestli mě k tomu nenutil manžel. Češi nejsou otevření. Pro ně je prostě jen to jedno.

Je pro ně těžké to pochopit?! No je to až negativní.

A jako i rodiče? Ano, táta i brácha.

Nedokážou se s tím smířit? Spíš naopak. Můj bratr, když jsem přešla k Islámu, začal číst knížky, samé kritiky proti tomu a snažil tu svojí myšlenku obhájit. Já to nikomu nevnucuji, a ať si každý dělá, co chce.

Takže ani nemají dobré vztahy s manželem? Nemají.

Takže jen s maminkou? No táta se snaží, nechtějí svému dítěti působit nějakou bolest, ale nepřijímají ten Islám. On je zarytý ateista, Vesmír vznikl z velkého třesku a takhle to pro něj bude, ale my to máme i v Koránu, že jsou lidi, kteří nikdy nebudou chtít o tom přemýšlet. Já nemám ani snahu ho nějak přesvědčovat nebo mu dávat něco přečíst, mě je to jedno, je to jeho přesvědčení a moje je takový. Já to nikomu nevnucuju.

Ještě se zeptám, říkáte, že jste se s manželem poznali v cizině, bylo to v rámci dovolené nebo na pracovní cestě? Byla to náhoda. Byla jsem na dovolené a on taky. Ale já si myslím, že jsem zrovna taková nepřístupná, a tak nám to bylo asi daný.

Takže láska na první pohled? Ta osudová? No to ne, byla jsem hodně nepřístupná. A vlastně pak jsme se znali ještě dva roky.

A předtím už jste byla muslimka? Ne.

Takže tím, že jste se dali dohromady, jste se o to začala zajímat? Ano. Vlastně on se třeba i modlil a nevadilo mu, že ho vidím při modlitbě, tak jsem si řekla tak to asi nebude tak, když jim nevádí, když se na ně někdo dívá.

Ono se to ale mění ne? Potom, když se stanete muslimkou tak to takhle nejde? Můžeme se modlit i spolu doma. Tam je rozdíl, že pokud je to váš manžel, tak jste jako partneři, takže se nesmíte ukazovat cizím mužům. Tam je to pak při hromadném modlení, že muži jsou v první linii, aby je ženy nerozptylovali a neodváděli jejich pozornost od té modlitby. Při modlení se modlíte přímo k Bohu a nemělo by vás nic vyrušovat nebo byste se neměla nechat ničím rozptylovat. Takže proto se muži modlí vpředu a ženy za nimi, aby neodváděly jejich pozornost.

Chodíte zahalená celá, když jdete ven? Tak jak mě vidíte (pozn. Žena má dlouhou sukni, šátek na hlavě zakrývající pouze vlasy). Ono je to na každé ženě, jak to cítí. Je to o přesvědčení každé ženy. Žena nesmí ukazovat své krásy a přednosti, ty si musí zakrýt.

Ještě se zeptám, jak je to se zkrášlováním, co se týče líčidel atd.? Nemají chodit nalíčené na veřejnosti, pokud nejdou s manželem. Když jde v doprovodu svého manžela, tak může jít nalíčená, ale nedoporučuje se to, protože, tím že se zkrášluje, tak si jí více všimá to mužské okolí a přitahuje tím na sebe pozornost.

Takže je tedy lepší nikdy? Ano je to lepší. Neměli by chodit nalíčené.

A doma se zahalujete do šátku? Ne, vy jste právě pro manžela.

Takže pokud budete mít doma dámskou návštěvu, můžete být normálně odhalené? Ano, jedná se pouze zahalení před muži.

Je Vám tento rozhovor nepříjemný? Ne, není.

Když jste tedy doma s manželem, tak chodíte nezahalená a hezky oblečená? Nemusíte mít ani dlouhý rukáv? Vy jste vlastně partnerka manžela a Vás Bůh stvořil pro něj.

A plánujete ještě děti? Ano, chtěli bychom.

Je pravda, že jsou muži raději, když mají syny? To platilo dřív, když vznikal Korán. Máme proroka a Alláh skrz archanděla Gabriela sesílal pro proroka poselství. A to bylo v době, kdy lidé páchali smilstvo. On se narodil v Arábii. Pro ně vlastně bylo zvykem, že pohřbívali za živa holčičky, které se narodily, protože to byla pro muže potupa. To se ale nesmí, že jo. To je hřích. Jakoby pro muže podle učení Koránu, by to tam nemělo být. Jsou to stejně důležité články společnosti jako muži. Když to někdo upřednostňuje, jako že je to jeho pýcha, tak je to špatně. Oni ti kluci udržují rod. Vlastně i prorok měl dcery a byl strašně šťastný a on je pro nás vzorem, jak bychom se měli chovat. Proto nám vlastně byl Islám dán. Je to takové vodítko, jak se máme chovat, protože všichni jsme chybuující, proto se toho držíme. Proto se vlastně i 5krát denně modlíme, abychom si to pořád oživovali, protože je spousta lákadel v každodenním životě.

A můžete chodit ven sama? Ne pouze v doprovodu mužského příbuzného nebo alespoň jedné ženy. Islám je učení a pro nás je důležité se toho co nejvíce držet a podle toho správně jít a nedělat zakázané věci.

Takže je to takové celoživotní učení? Ano, ano.

Vychováváte Vaší dceru s manželem v Islámu? Ano, snažíme se.

A umí arabsky i česky? Neumí moc, protože manžel na ní nemluví arabsky. To je zrovna u nás takhle, v jiných rodinách je to jinak. V jiných rodinách mluví spousta dětí i arabsky.

Co třeba ve škole? Všechno v pořádku? Ohledně šikany, když v první třídě ještě asi ne? No toho se obává manžel, doufám, že k tomu nedojde. Já jsem měla strach, jak půjde do školky a jak jim tam řeknu, že ona nejí vepřové maso, aby jí ho nedávali, ale hamdulláh děkuji Bohu, že byly vstřícný.

Ale tak zase je hodně dětí, které jsou na něco alergické, takže taky musejí dávat pozor, to je skoro to samé! Je, vlastně teď se nám stalo, když šla do školy, tak jsem měla strach a ptala jsem se v té jídelně, jestli to není problém a oni mi řekli přesně to, co mi říkáte vy, vůbec si s tím nedělejte hlavu, spousta dětí má něco.

Jak koukali na Vás? Když jste přišli do školy a viděli, že jste Češka, jak na Vás koukali? Ono se s tím setkáváte i na ulici a v metru a autobuse, že na vás lidi koukají. Někdo to prostě vezme a někdo vám třeba i nadává. Lidé mají jenom ty špatné informace z médií, které i my odsuzujeme.

Já si myslím, že je to možná horší, kvůli současné situaci? U nás v Čechách je problém, že česká společnost je hrozně neinformovaná o té komunitě, o tom Islámu.

Ono podle mě je to i tím, že to co dělají ty extremisti, nedělají v souladu s Koránem a hlásí se k muslimům, ale to co oni dělají, Islám zakazuje, takže i to ovlivňuje lidi. Ano přesně tak, protože lidé v Čechách neznají to učení toho Islámu. Oni si myslí, že všichni co oslovují Alláha, jsou muslimové, a že to je ten Islám, ale to není pravda. To není to učení a to by tady mělo být prezentováno a ne jen to, co jim dají média. V Čechách lidé nevědí o tom učení nic, a pak říkají muslimové, to jsou ty teroristi. Přitom o tom nevědí nic.

Když jste se vdala, měli jste s manželem velké kulturní překážky, co se týkalo vztahu? My jsme neměli žádné. Jeho rodina je otevřená.

A jeho rodina je tady? Ne, je v zemi, ze které pochází můj manžel.

A létáte za nimi? Snažíme se, když to jde.

A jak často se vydáváte za jeho rodinou? Snažíme se jednou za rok. Za rok, za dva.

Ono je to asi taky hodně nákladné že? Ano je.

Vlastně i jedním z pilířů je, že muslim musí navštívit Mekku, ale vzhledem k nákladnosti, jak to je? Protože, vím, že pan Hamdi (úředník z mešity v Praze)říkal, že z Čech je to velice nákladné cca 40 000Kč za letenku. No přímo u tohoto pilíře je napsáno, že tu pout' musíte vykonat, pokud je to ve vašich možnostech. Je to povinnost, ale pokud můžete finančně, zdravotně atd. Pokud nemůžete, je to v pořádku.

Bylo to hodně náročné? Ne nebylo.

Moc děkuji.

Příloha 2

Odovědi nemuslimek na otázku o Islámu

Co si myslíte o Islámu a proč?

1, „To je téma na více znaků. Neodsuzuji žádné náboženství. Měla jsem možnost osobně se o tom pobavit přímo s těmito lidmi. V každém náboženství figurují dobří i zlí lidé. To, co se nyní děje už není o Islámu jako takovém. To už je o lidech možná spíše politice. Jsem nevěřící, ale neodsuzuji žádné náboženství.“

2, „Nestudovala jsem ho tak nemohu soudit, pouze radikální muslimové jsou idioti, kteří si víceméně islám vykládají podle sebe, a tím ho staví do nejtemnějšího světla hlavně tem, kteří nemají o něj nejmenší potuchy“

3, „Islám jako náboženství se mi nelíbí. A to hlavně díky některým pravidlům, které jsou napsány přímo v Koránu. Nepřipouští lidi bez víry a lidé s jinou vírou sice mají respektovat, ale to mi také nepřijde.“

4, „Myslím si, že je Islám zlé náboženství, namířené proti nevěřícím, které by potřebovalo přizpůsobit dnešní době! Viz to, jak si Islám vykládá Islámský stá.“

5, „Náboženství jako jiné, každý má právo na svobodu vyznání a že někdo zneužívá už jakékoliv náboženství pro realizaci svých ideálů je otázka jiná“

6, „Každý má právo na své náboženství, pokud je v zemi, která má jiné náboženství, musí akceptovat tamní zvyklosti“

7, „Čistě subjektivní pocit bez velké znalosti islámu mám pocit násilného fanatického náboženství, ale podstatu jeho učení neznám“

8, „Každý kdo se z Čechů dobrovolně přidá k islámu, ví do čeho jde-obzvláště ženy“

9, „Zlo, ženy pro ně nejsou lidské bytosti.“

10, „Nemám ráda tuto ortodoxní víru.“

11, „Neřeším to, protože s tím stejně nic nenadělám.“

12, „Raději nic, protože je mi z toho smutno a zle.“

13, „Je druhé největší náboženství na světě, ale nyní ho ohrožují extremisté.“

14, „Fanatici, kteří do našeho života nepatří“

15, „Islám je další fanatické náboženství“

16, „Vše co je extrémní, není ideální“

17, „Nebezpečí pro svět“

Několik dalších odpovědělo „nic“